

เสียงเรียกร้องอากาศ สะอาดจากท้องถิ่น:

เมืองสามารถผสานพลังของชุมชนเพื่อผลักดันการดำเนินการด้านอากาศสะอาดอย่างจริงจังได้อย่างไร

 **Breathe
Cities**

โครงการริเริ่มที่ดำเนินการโดย Bloomberg
Philanthropies, Clean Air Fund และ C40 Cities

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนหลักของรายงานฉบับนี้ ได้แก่:

Breathe Cities

Luisa Miranda Morel
Chloe Watson

Local South

Marcela Guerrero Casas
Dustin Kramer
Juan Pablo Orjuela

ข้อมูลเชิงลึกในรายงานฉบับนี้ได้มาจากการทำงานของทีมงานท้องถิ่นของ Breathe Cities และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราขอขอบคุณทีมงาน Breathe Cities สำหรับการมีส่วนร่วมดังต่อไปนี้: Alejandro Colso, Lucile Brethes, Adebayo Adeyemi, Vivian Pun, Seneca Naidoo, Guillermo Gómez Pedrozo, Florinda Boschetti, Elvis Kyere-Gyeabour, พงศธร ไกรกาญจน์ ณัฐวุฒิ เตชะธนะวัฒน์ Luis Eduardo Tafur Herrera, Fadhil Firdaus, Lunga Ngcukana, Nokuthula Dubazane, Lydia Smith, Andrea Bizberg, Georgina Echániz-Pellicer, Elitsa Panayotova, Diego Blanc, Alexandre Batista, Heloisa Ribeiro, และ Victor Indasi

ขอขอบคุณคณะผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างยิ่ง ได้แก่ Agnes Ayepong (องค์กรสุขภาพเด็กและมารดาระดับโลก), Anumita Roy Chowdhury (ศูนย์วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม), Daniela García (สมาคมพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งอเมริกา) และ Farouk Braimah (การสนทนาของประชาชนเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์/สหพันธ์คนยากจนในเมืองแห่งกานา)

Breathe Cities

เกี่ยวกับ

โครงการ Breathe Cities เป็นโครงการระดับโลกที่สนับสนุนเมืองต่าง ๆ ในการทำความสะอาดอากาศและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน โครงการนี้ดำเนินการโดย Bloomberg Philanthropies Clean Air Fund และ C40 Cities โดยมอบเครื่องมือให้เมืองต่าง ๆ สามารถดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อทำความสะอาดอากาศ ด้วยการขยายการเข้าถึงข้อมูลและสร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณชน โครงการนี้เปิดตัวในปี 2023 โดย Michael R. Bloomberg ทูตพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยความทะเยอทะยานและแนวทางแก้ไขปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศ และผู้ก่อตั้ง Bloomberg Philanthropies และ Sadiq Khan นายกเทศมนตรีกรุงลอนดอนและประธานร่วมของ C40 Cities ปัจจุบัน Breathe Cities กำลังเร่งดำเนินการใน 14 เมืองเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศที่ประชาชน 77 ล้านคนหายใจเข้าไป หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ Breathe Cities [เว็บไซต์](#) หรือติดตามทาง [Instagram](#) และ [LinkedIn](#).

สารบัญ

คำนำ	04
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	06
บทนำ	09
การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยผลักดันการปรับปรุงคุณภาพอากาศอย่างจริงจังได้อย่างไร.....	09
การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายมีลักษณะอย่างไร.....	10
การกำหนดว่าควรชักจูงใครเข้ามามีส่วนร่วม.....	11
ระบุชุมชนที่เกี่ยวข้อง.....	11
ตรวจสอบว่าใครไม่ได้เข้าร่วม.....	12
การกำหนดวิธีสร้างการมีส่วนร่วม	15
รูปแบบการมีส่วนร่วมเพื่อการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ.....	15
แบ่งปันข้อมูล.....	18
ริโอเดจาเนโร: แนวทางสร้างสรรค์ในการแบ่งปันข้อมูลกับชุมชน.....	19
รวบรวมข้อมูลป้อนเข้า.....	21
กรุงจาการ์ตา: รวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบเขตควบคุมมลพิษต่ำ.....	22
เม็กซิโกซิตี: รวบรวมข้อมูลเพื่อเพิ่มการใช้งานรถแท็กซี่ไฟฟ้า.....	23
การร่วมสร้างรูปแบบการแก้ปัญหา.....	25
กรุงโบโกตา: การให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้ดูแลนโยบายอากาศสะอาด.....	26
กรุงเทพฯ: ร่วมกันกำหนดรูปแบบการแก้ปัญหาคุณภาพอากาศในท้องถิ่น.....	27
ร่วมมือกับพันธมิตรเพื่อดำเนินการให้สำเร็จ.....	29
กรุงโซเฟีย: ร่วมมือกับชุมชนชาวโรมาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศภายในอาคารและระบบทำความร้อน.....	30
โจฮันเนสเบิร์ก: ร่วมมือกับเยาวชนเพื่อดำเนินการด้านอากาศสะอาด.....	31
ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน.....	33
กรุงลอนดอน: การผสมผสานรูปแบบการมีส่วนร่วมตลอดช่วงเวลา.....	34
การเลือกรูปแบบการมีส่วนร่วม.....	37
การผลักดันการมีส่วนร่วมให้เป็นการปฏิบัติจริง.....	38
ชี้แจงถึงพลังของการเป็นชุมชน.....	38
เชื่อมโยงคุณภาพอากาศกับประสบการณ์และความกังวลของผู้คน.....	39
สร้างความไว้วางใจระหว่างสถาบันและชุมชน.....	40
ปรับการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับวงจรการตัดสินใจ.....	41
เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรให้สูงสุด.....	42
สร้างความสอดคล้องทั่วทั้งภาครัฐ.....	43
รักษาการมีส่วนร่วมให้ต่อเนื่องในระยะยาว.....	44
วัดผลลัพธ์ของการมีส่วนร่วม.....	45
บทสรุป.....	46
คำศัพท์เฉพาะ.....	47
ภาคผนวก: แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม.....	49

คำนำ

โดย **Cecilia Vaca Jones**
ผู้อำนวยการบริหารของ
Breathe Cities

การดำเนินการเพื่ออากาศสะอาดนั้นเกี่ยวกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน หมายถึงการลดการสัมผัสกับมลพิษที่เป็นอันตรายในบ้าน ถนน โรงเรียน และที่ทำงาน การสร้างเส้นทางสัญจรที่ปลอดภัยยิ่งขึ้นในเมือง และการสร้างพื้นที่สาธารณะที่ผู้คนสามารถใช้เวลาได้โดยไม่เสี่ยงต่อสุขภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ เมืองต่าง ๆ จำเป็นต้องมีนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการ ข้อจำกัด ทางเลือก และความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของผู้คน

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของชุมชนจึงมีความสำคัญยิ่ง ในทางปฏิบัติแล้ว การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในวิธีที่เมืองต่าง ๆ จะแน่ใจได้ว่างานด้านอากาศสะอาดที่ดำเนินอยู่สะท้อนถึงวิถีชีวิตที่แท้จริงของผู้คน ช่วยเชื่อมโยงหลักฐานทางเทคนิคเข้ากับประสบการณ์ชีวิต เสริมสร้างความไว้วางใจระหว่างสถาบันและชุมชน และช่วยสร้างเงื่อนไขสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

ด้วยโครงการ Breathe Cities เราได้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของผู้คนและชุมชนสามารถสนับสนุนการดำเนินการที่ทะเยอทะยานและมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร เมืองต่าง ๆ ได้ทำงานร่วมกับผู้อยู่อาศัย เยาวชน บุคลากรทางการแพทย์ ผู้ดูแล องค์กรชุมชน นักวิจัย สถาบันการศึกษา และพันธมิตรอื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ความท้าทาย ทดสอบแนวทางแก้ไข และสนับสนุนการนำไปปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น ในหลายกรณี การมีส่วนร่วมยังช่วยทำให้คุณภาพอากาศเป็นที่รับรู้ เข้าใจง่าย และนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวันของผู้คนอีกด้วย

เรื่องนี้สำคัญเพราะในการดำเนินการเพื่ออากาศที่สะอาด มาตรการต่าง ๆ มักต้องการให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงวิถีการเดินทาง การทำความร้อนในบ้าน การเข้าถึงบริการ การใช้พื้นที่สาธารณะ

หรือแม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจเมือง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมหาศาล แต่จะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อมาตรการเหล่านี้ออกแบบโดยคำนึงถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบ และเป็นที่เข้าใจชัดเจนจนผู้คนไว้วางใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้เมืองต่าง ๆ ตระหนักถึงความเป็นจริงเหล่านี้ตั้งแต่เนิ่น ๆ และสร้างนโยบายที่ไม่เพียงแต่ถูกต้องตามหลักเทคนิคเท่านั้น แต่ยังเป็นธรรม ปฏิบัติได้จริง และยั่งยืนอีกด้วย

ประชาชนไม่เพียงเป็นผู้รับผลกระทบจากนโยบายคุณภาพอากาศเท่านั้น แต่การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของนโยบายและโครงการต่าง ๆ เพราะจะนำทั้งความรู้ มุมมอง และศักยภาพมาเสริมสร้างการดำเนินการในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดลำดับความสำคัญไปจนถึงการสนับสนุนการดำเนินงานและการรักษาความต่อเนื่องในระยะยาว

การมีส่วนร่วมที่มีความหมายยังขึ้นอยู่กับระบบนิเวศที่กว้างขึ้นรอบ ๆ ชุมชนด้วย องค์กรชุมชน องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร สถาบันการศึกษา กลุ่มเยาวชนและผู้ปกครอง ผู้นำท้องถิ่น ตัวกลางที่น่าเชื่อถือ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ล้วนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความไว้วางใจ ดูแลกลุ่มเปราะบาง แปลงหลักฐานไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ชุมชนยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงบวก และรักษาการมีส่วนร่วมให้ยั่งยืนในระยะยาว

ข้อมูลในเอกสารนี้แสดงให้เห็นว่าเมืองต่าง ๆ นำรูปแบบการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างไร โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างการมีส่วนร่วมที่เข้าถึงได้ มีความหมาย โปร่งใส และยั่งยืน นอกจากนี้ยังจะแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ สามารถปลดล็อกนวัตกรรมและสร้างระบบนิเวศที่แข็งแกร่งขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพจึงมักสำคัญกว่าปริมาณคน รวมทั้งความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายสามารถเสริมสร้างการดำเนินการและผลกระทบในระยะยาวได้อย่างไร

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เมืองต่าง ๆ ทั่วโลก หากต้องการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศให้ได้ผล ต้องกำหนดมาตรการที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต การทำงาน และการเดินทางของผู้คนอย่างแท้จริง โดยใช้วิธีดึงผู้อยู่อาศัยเข้ามามีส่วนร่วม ออกแบบนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของพวกเขาเองโดยตรง ซึ่งจะส่งเสริมทั้งประสิทธิภาพ และรักษาความยั่งยืนของการดำเนินการในระยะยาว

โครงการ Breathe Cities สนับสนุนเมืองต่าง ๆ ทั่วโลกให้นำชุมชนมาเป็นศูนย์กลางของการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ โดยชักนำชุมชนในระดับรากหญ้าและระดับเมืองเข้ามามีส่วนร่วม เอกสารฉบับนี้ต่อยอดการดำเนินการที่ผ่านมา โดยรวบรวมทรัพยากรและประสบการณ์ สรุปเป็นคำแนะนำเชิงปฏิบัติสำหรับผู้กำหนดนโยบายและสถาบันต่าง ๆ ที่สนับสนุนเมืองและรัฐบาล เพื่อให้พร้อมตอบสนองปัญหาต่าง ๆ ที่เมืองต้องเผชิญ เมื่อบูรณาการการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้ากับการทำงานของตน

การมีส่วนร่วมจะนำไปสู่นโยบายและโครงการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้จริงหากดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ชุมชนจะได้รับข้อมูลที่จำเป็นในการตัดสินใจอย่างรอบรู้และเข้าร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความไว้วางใจ สร้างความเข้าใจปัญหามากขึ้น และรับรู้สิ่งที่อาจมองข้ามไปจากข้อมูลทางเทคนิค การดำเนินการในลักษณะนี้จะเชื่อมโยงการดำเนินการด้านอากาศสะอาดเข้ากับประเด็นและโอกาสที่กว้างขวางซึ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

แม้ว่าการดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจะต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบทแต่ละแห่ง แต่เมืองต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากศูนย์ โดยสามารถต่อยอดจากแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าได้ผล

แหล่งข้อมูลนี้ จัดเรียงตามขั้นตอนหลักสามขั้นตอน:

1

กำหนดว่าควรเชิญใครเข้ามามีส่วนร่วม

เมืองทุกเมืองจำเป็นต้องระบุกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ ผู้ที่มีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สามารถช่วยให้การดำเนินการด้านอากาศสะอาดประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติ ซึ่งหมายความว่าต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่า สุขภาพ การดำรงชีวิต การเดินทาง ความรับผิดชอบในการดูแล หรือกิจวัตรประจำวันของกลุ่มใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้มากที่สุด ในขณะเดียวกันก็ต้องตระหนักถึงอุปสรรคในนำผู้คนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ระยะเวลา การเข้าถึง กลุ่มคนเหล่านั้น ค่าใช้จ่าย ภาษา ช่องว่างของข้อมูล ความไม่ไว้วางใจ หรือความรู้สึกถูกกีดกันในอดีต นอกจากนี้ ยังหมายถึงการดึงดูดผู้ที่จะได้รับประโยชน์และมีส่วนร่วมด้วย อาจกลายเป็นผู้สนับสนุนหลักในการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ

2

กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วม

เมืองต่าง ๆ สามารถใช้รูปแบบการมีส่วนร่วม ๕ รูปแบบเพื่อดำเนินการด้านคุณภาพอากาศได้: แบ่งปันข้อมูล รวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา ร่วมกำหนดวิธีการแก้ปัญหา พันธมิตรเพื่อดำเนินการและ ลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน แต่ละรูปแบบล้วนมีความหมายเมื่อกำหนดวัตถุประสงค์และบริบทที่เหมาะสม เมืองอาจใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือผสมผสานหลายรูปแบบเข้าด้วยกันตามหัวเวลาที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับประเด็นที่กำลังแก้ไข ขั้นตอนของกระบวนการกำหนดนโยบาย และบทบาทที่ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง

3

เปลี่ยนการมีส่วนร่วมให้เป็นการปฏิบัติจริง

การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นมากกว่าแค่การเชิญชวนให้ผู้คนเข้าร่วม เมืองทุกเมืองจำเป็นต้องชี้แจงให้ชัดเจนว่าชุมชนสามารถสร้างผลลัพธ์ได้บ้าง โดยเมืองต้องช่วยเชื่อมโยงคุณภาพอากาศเข้ากับประสบการณ์ และข้อกังวลของผู้คน ร่วมสร้างความไว้วางใจระหว่างสถาบันและชุมชน และปรับการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับวงจรการตัดสินใจ นอกจากนี้เมืองยังต้องใช้ทรัพยากรอย่างระมัดระวังและอย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานระหว่างหน่วยงานและสถาบันของรัฐ รักษาการมีส่วนร่วมของผู้คนให้ต่อเนื่อง และวัดผลความสำเร็จของกระบวนการเพื่อให้ผู้คนสามารถมีส่วนร่วมต่อไปได้ในอนาคต

แหล่งข้อมูลนี้มีพื้นฐานมาจากกรณีศึกษาแปดกรณี จากเมืองต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการ Breathe ได้แก่ กรุงเทพฯ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต จาการ์ตา โจฮันเนสเบิร์ก กรุงลอนดอน เม็กซิโกซิตี รีโอเดจาเนโร และกรุงโซเฟีย ตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติอย่างไร ตั้งแต่การวางรากฐานนโยบายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในท้องถิ่น ไปจนถึงการสร้างการสนับสนุนสำหรับการดำเนินการในระดับเมือง

มีบทเรียนสำคัญที่โดดเด่นสี่ประการ ในฐานะเมืองที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อการมีส่วนร่วม:

การมีส่วนร่วมจะมีความหมายได้ ต้องเข้าถึงได้ มีเหตุผล โปร่งใส และยั่งยืน

การสร้างการมีส่วนร่วมควรเข้าถึงกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลที่สำคัญต่อชีวิตของผู้คนให้ชัดเจน นอกจากนี้ยังควรสร้างช่องทางสำหรับการรับฟังความคิดเห็น การติดตามผล และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

นวัตกรรมสามารถเกิดขึ้นได้จากการมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมก็นำไปสู่นวัตกรรมได้

การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีความหมายจะช่วยปลดล็อกความรู้ในท้องถิ่น ทำลายข้อสมมติฐาน ค้นพบแนวทางแก้ไขใหม่ ๆ และส่งผลให้สามารถออกแบบนโยบายที่ดีขึ้นและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น ในทำนองเดียวกัน การใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมที่สร้างสรรค์ เช่น ศิลปะ ดนตรี การเปิดใช้งานพื้นที่สาธารณะ การติดตามตรวจสอบของชุมชน และการประชุมเสวนาออนไลน์ สามารถช่วยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ ได้ รูปแบบเหล่านี้ทำให้ข้อกังวลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเสริมสร้างการรับรู้ถึงปัญหา ปรับปรุงการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนการดำเนินการในระยะยาว

คุณภาพของการมีส่วนร่วมมีความสำคัญมากกว่าจำนวนคนที่เข้าร่วม

กระบวนการขนาดเล็กที่ได้รับการออกแบบมาอย่างดี สามารถปรับปรุงนโยบาย รวมทั้งการนำไปสู่การปฏิบัติ และเสริมสร้างการตัดสินใจให้แข็งแกร่งขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อกระบวนการนั้นออกแบบให้ครอบคลุมทุกฝ่าย เชื่อมโยงกับทางเลือกที่แท้จริง และตามมาด้วยการลงมือปฏิบัติ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่มีบุคคลที่เหมาะสมเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะที่สามารถกำหนดผลลัพธ์ได้อย่างมีความหมาย

การมีส่วนร่วมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายมารวมกัน

องค์กรชุมชน ตัวกลาง นักวิจัย สถาบันการศึกษา กลุ่มเยาวชน และผู้มีส่วนร่วมในท้องถิ่นอื่น ๆ สามารถช่วยให้เมืองต่าง ๆ เข้าถึงกลุ่มเปราะบาง สร้างความไว้วางใจ เสริมสร้างการดำเนินงาน และรักษาการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืนได้ ความร่วมมือเหล่านี้สร้างระบบนิเวศที่กว้างขึ้นซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนการมีส่วนร่วมให้เป็นการดำเนินการอย่างจริงจังเพื่ออากาศสะอาดที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน

บทนำ

การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยผลักดันการปรับปรุงคุณภาพอากาศอย่างจริงจังได้อย่างไร

คุณภาพอากาศมีผลต่อชีวิตประจำวันในเมือง แต่ผลกระทบนั้นไม่ได้เกิดขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดมักจะเข้าถึงข้อมูล การดูแลสุขภาพ และบริการพื้นฐานอื่น ๆ ได้น้อยที่สุด วิธีการออกแบบนโยบายคุณภาพอากาศจึงมีความสำคัญ เพราะจะส่งผลกระทบต่อผู้คนแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ เช่น อาชีพ สถานที่อยู่อาศัย และทางเลือกที่มีอยู่

Breathe Cities ได้ระบุ โอกาสสำหรับผู้นำเมือง ในการผลักดันการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อยู่อาศัยทุกคน และเพื่อให้ผู้ที่มักถูกละเลยจากการตัดสินใจได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย สิ่งสำคัญในที่นี้คือการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วม หากทำได้ดีจะส่งผลดังต่อไปนี้:

- **ให้ข้อมูลและสารสนเทศแก่ประชาชน** ทำให้ทุกคนเข้าใจว่ามลพิษทางอากาศส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันและสุขภาพของเขายังไง เพื่อจะวางแผนหาแนวทางแก้ไข ตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูล และผลักดันให้เกิดการลงมือปฏิบัติต่อไป
- **สร้างความไว้วางใจ** เพื่อให้แน่ใจได้ว่าการตัดสินใจดำเนินการทุกด้านสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนและจึงมีแนวโน้มที่จะได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
- **สามารถกำหนดนโยบายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและการยอมรับที่มากขึ้น** ทำให้ผู้คนเข้าใจปัญหาและแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งเป็นการระบุดูสรุปครตั้งแต่นั้น ๆ จะได้แก้ไขได้ทันท่วงที
- **เชื่อมช่องว่างระหว่างข้อมูลและความเป็นจริง** โดยแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรม การได้รับสัมผัสอากาศที่ไม่ดี และความเสียนั้นเกิดจากกิจวัตรประจำวันและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นซึ่งข้อมูลทางเทคนิคอาจไม่ได้แสดงให้เห็นได้อย่างไร
- **สร้างผลกระทบที่ขยายออกไปนอกเหนือจากคุณภาพอากาศ** โดยเชื่อมโยงเข้ากับประเด็นอื่น ๆ เช่น การสัญจร การดำรงชีวิต และการเข้าถึงบริการต่าง ๆ
- **เชื่อมโยงชุมชนเข้ากับโอกาสที่กว้างขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน** รวมถึงการให้บริการ และงานที่ดีและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายมีลักษณะอย่างไร

เมืองต่าง ๆ สามารถประเมินได้ว่า การมีส่วนร่วมนั้นมีความหมายหรือไม่ ในบริบทที่กำหนด โดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้:

๑

สามารถเข้าถึงผู้คนได้จริงหรือไม่

เราเข้าถึงชุมชนที่เหมาะสม แก่ไขอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วม และทำให้ผู้คนสามารถเข้าร่วมได้อย่างสมัครใจ ปลอดภัย และด้วยความเคารพ

๑

มีเหตุมีผลเกี่ยวข้องหรือไม่

คุณภาพอากาศมีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้คน ผู้เข้าร่วมโครงการต้องได้รับข้อมูลที่จำเป็น และเชื่อมโยงกับประเด็นต่าง ๆ ที่พวกเขาสามารถแสดงความคิดเห็นและนำไปสู่การดำเนินการที่มีความหมายได้

๑

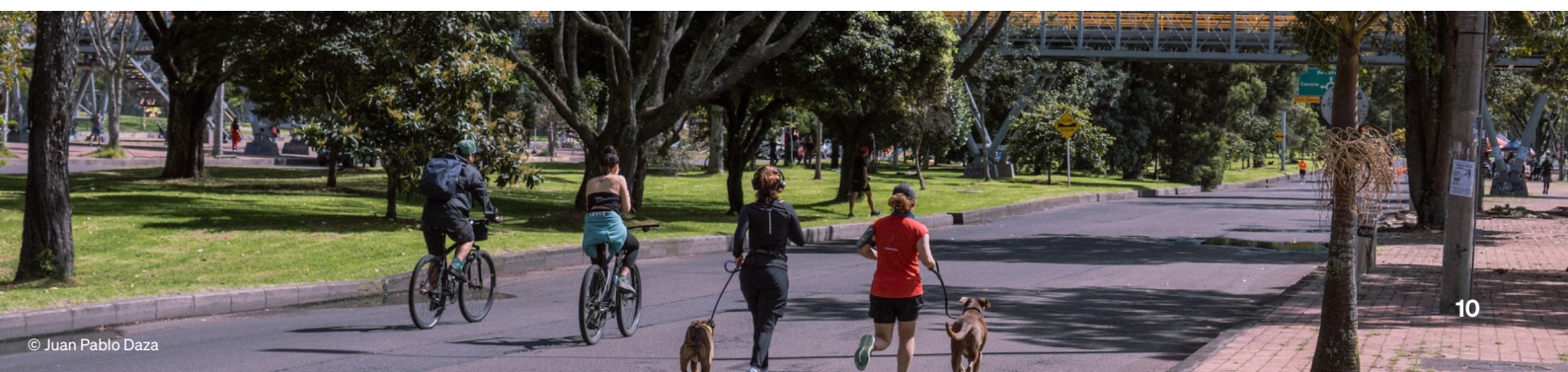
โปร่งใสหรือไม่

วัตถุประสงค์มีความชัดเจน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจว่าเหตุใดจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมของเขาจะส่งผลต่อการกำหนดนโยบาย โครงการ การตัดสินใจ หรือการดำเนินการอย่างไร

๑

มีความยั่งยืนแค่ไหน

มีช่องทางการติดตามผลที่ชัดเจน ผู้เข้าร่วมเข้าใจอย่างดีว่าความคิดเห็นของตนจะถูกนำไปใช้อย่างไร และได้จัดให้มีโครงสร้างหรือความสัมพันธ์ที่เหมาะสมเพื่อสานต่อความร่วมมือต่อไปหลังจากกิจกรรมช่วงแรกสิ้นสุดลง

การกำหนดว่าควรชักจูงใครเข้ามามีส่วนร่วม

ระบุชุมชนที่เกี่ยวข้อง

จุดเริ่มต้นสำหรับขั้นตอนนี้ คือ ระบุชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากประเด็นหรือนโยบายดังกล่าว เนื่องจากผู้คนได้รับผลกระทบจากคุณภาพอากาศแตกต่างกัน ดังนั้น ‘ชุมชน’ อาจมีได้หลายรูปแบบ รวมถึง:

- กลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน (ตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองที่กังวลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศรอบๆ โรงเรียน)
- กลุ่มทางภูมิศาสตร์ (เช่น ผู้อยู่อาศัยในละแวกบ้านหรือใกล้แหล่งมลพิษ)
- กลุ่มทางสังคมหรือกลุ่มประชากร (เช่น ผู้เดินทางไปทำงาน ผู้ดูแลผู้ป่วย เยาวชน ผู้สูงอายุ)
- กลุ่มที่จัดตั้งขึ้น (เช่น สมาคม องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร)
- กลุ่มอาชีพหรือกลุ่มภาคส่วน (เช่น คนขับรถ พนักงานเก็บขยะ บุคลากรทางการแพทย์)

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ☞ ใครได้รับผลกระทบมากที่สุดจากประเด็นหรือนโยบายนี้ และได้รับผลกระทบอย่างไร
- ☞ ใครบ้างที่ต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อให้แนวนโยบายนี้ได้ผล
- ☞ ใครบ้างที่มีความรู้หรือประสบการณ์ตรงที่สามารถนำมาปรับปรุงนโยบายได้
- ☞ ใครบ้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้งานจริง
- ☞ กลุ่มใดบ้างที่ไม่ค่อยปรากฏตัว หรือมีโอกาสน้อยที่จะได้รับการพิจารณาในกลุ่มเหล่านี้

ตรวจสอบว่าใครไม่ได้เข้าร่วม

ผู้คนบางกลุ่มอาจถูกกีดกันโดยไม่ได้ตั้งใจ อาจมีสาเหตุให้เกิดอุปสรรคในทางปฏิบัติ แต่บ่อยครั้ง การถูกกีดกันมักเกิดจากปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ลึกกว่านั้น เช่น ความไม่ไว้วางใจในสถาบัน ประสบการณ์ในอดีตที่การมีส่วนร่วมไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การถูกกีดกันจากเครือข่ายที่เป็นทางการ หรือจากความเชื่อที่ว่าแม้เข้าไปมีส่วนร่วมก็ไม่มีผลใด ๆ

อุปสรรคบางอย่างนั้นเห็นได้ชัดเจนจากปัจจัยในทางปฏิบัติ เช่น ข้อจำกัดด้านเวลา แต่บางอย่างก็มีสาเหตุมาจากระบบโดยรวม ตัวอย่างเช่น อุปสรรคทางการเงินอาจเกิดขึ้นจากระดับรายได้และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของชุมชนนั้นๆ

ดังนั้น การแก้ไขอุปสรรคจึงไม่ใช่แค่การเชิญผู้คนเข้ามาในห้องเท่านั้น แต่ยังต้องเข้าใจด้วยว่าทำไมพวกเขาถึงไม่อยู่ตั้งแต่แรก

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมที่จะช่วยในการกำหนดชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย:

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำแผนที่และการวิเคราะห์พื้นที่ (ส่วนที่ 3 หน้า 35) ของ คู่มือการมีส่วนร่วมของชุมชน อย่างครอบคลุม นำเสนอเครื่องมือหลากหลายรูปแบบเพื่อช่วยให้เมืองต่าง ๆ สามารถระบุและจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกลุ่มสำคัญ ๆ ได้

รายการตรวจสอบความเท่าเทียมในเขตอากาศสะอาด (เสาหลักที่ 2 และ ๓ หน้า 9–17) สามารถช่วยให้เจ้าหน้าที่ของเมืองดูแลอย่างทั่วถึงได้ว่าไม่ทิ้งกลุ่มใดไว้ข้างหลัง

โดยปกติแล้ว อุปสรรคต่อการเข้าร่วม มีดังนี้:

- ข้อจำกัดด้านเวลา (เช่น การประชุมในช่วงเวลาทำงาน กระบวนการที่ใช้เวลานาน)
- ปัญหาด้านการเข้าถึง (เช่น การเดินทาง ระยะทาง สถานที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้)
- ความรับผิดชอบในการดูแลผู้อื่น (เช่น การดูแลเด็ก การดูแลผู้ป่วย)
- อุปสรรคทางภาษาและการอ่านออกเขียนได้ (เช่น ความเข้าใจที่จำกัด การเข้าถึงทางดิจิทัล)
- อุปสรรคทางการเงิน (เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รายได้ที่สูญเสียไป)
- ช่องว่างด้านข้อมูล (เช่น ขาดความตระหนักว่ามีโอกาสเข้าร่วม หรืออื่น ๆ)
- ข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ครบถ้วน (เช่น ฐานข้อมูลที่ล้าสมัย)
- การคิดว่าไม่มีความเกี่ยวข้อง (ตัวอย่างเช่น เนื่องจากมีหลายเรื่องที่สำคัญ ทำให้คนคิดว่าคุณภาพอากาศไม่สำคัญ)
- ความไม่เหมาะสมระหว่างผู้ประสานงานและชุมชน (เช่น บุคคลที่เชิญชวนให้เข้าร่วมนั้นไม่น่าไว้วางใจ ไม่น่าเข้าหา หรือไม่เหมาะสมกับกลุ่ม)
- ความเหนื่อยล้าจากการมีส่วนร่วม (ตัวอย่างเช่น บางคนอาจถูกขอให้เข้าร่วมการหารือซ้ำ ๆ และอาจไม่มีเวลา กำลัง หรือความไว้วางใจที่จะเข้าร่วมอีกครั้ง)

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ⇒ ใครบ้างที่ขาดหายไปจากกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม เพราะเหตุใด
- ⇒ ขณะนี้มีอุปสรรคอะไรบ้างในกระบวนการนี้ และคุณคาดการณ์ว่าจะมีอุปสรรคอะไรบ้างในอนาคต
- ⇒ การดำเนินการอะไรบ้างที่ได้ผล และอะไรที่ไม่ได้ผล จากความพยายามในการสร้างความร่วมมือในครั้งก่อน ๆ ของคุณ
- ⇒ อะไรคืออุปสรรคที่ทำให้บางกลุ่มไม่สามารถเข้าร่วมได้
- ⇒ มาตรการปัจจุบันกำลังกีดกันผู้คนโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่

ชุมชนที่ได้รับผลกระทบโดยทั่วไปที่ควรพิจารณาชักจูงเข้ามามีส่วนร่วมด้านนโยบายคุณภาพอากาศ

ขอบเขตนโยบาย	ชุมชน	เหตุใดจึงสำคัญ
การตรวจสอบคุณภาพอากาศ(รวมถึงเซ็นเซอร์ราคาประหยัด)	ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการตรวจสอบสภาพอากาศ รวมถึงย่านที่ด้อยโอกาสในอดีตที่ผ่านมา เช่น ชุมชนแออัด หรือพื้นที่ใกล้แหล่งมลพิษ (เช่น ถนน โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ทิ้งขยะ) โรงเรียน กลุ่มเยาวชน และองค์กรชุมชน	พวกเขาอาจสัมผัสกับมลพิษ แต่มีช่องทางจำกัดในการรับรู้ข้อมูลคุณภาพอากาศที่ดีกว่า เมื่อเข้ามามีส่วนร่วมแล้ว ผู้อยู่อาศัยยังสามารถสร้างความตระหนักรู้ในวงกว้างภายในชุมชน รวบรวมข้อมูล และสนับสนุนการดำเนินการร่วมกันได้
เขตอากาศสะอาดและการวางแผนการขนส่ง	ผู้ที่เดินทางไปทำงานทุกวัน พนักงานส่งสินค้าระยะสั้น (มักเป็นแรงงานข้ามชาติ) ผู้อยู่อาศัย (รวมถึงพ่อแม่ เด็ก และเยาวชน) ธุรกิจในพื้นที่สำคัญ ผู้ค้าแผงลอย ผู้ดูแลและผู้พิการ	วิถีชีวิตของผู้คน ความต้องการเข้าถึง และรูปแบบการเดินทางในชีวิตประจำวันอาจได้รับผลกระทบในรูปแบบที่แตกต่างกัน การรับฟังข้อเสนอแนะของคนต่าง ๆ สามารถช่วยปรับปรุงนโยบาย ทำให้เกิดการสนับสนุน และสร้างผู้นำในท้องถิ่นได้
พลังงานและอาคาร (รวมถึงทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นสำหรับการทำความร้อน)	ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ดูแลผู้ป่วย ผู้ค้าแผงลอย ผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะและขนส่งสาธารณะอื่น ๆ (เช่น คนขับแท็กซี่และรถบัส) ผู้จัดการเช่าเช่าเพลิง และผู้ค้าปลีก ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้พื้นที่อุตสาหกรรม คนงาน ธุรกิจ ในท้องถิ่น สมาคมการค้า และกลุ่มด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข	กลุ่มเหล่านี้อาจได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนพลังงาน การเข้าถึงเชื้อเพลิง และข้อจำกัดในทางปฏิบัติของการเปลี่ยนไปใช้พลังงานทางเลือกที่สะอาดกว่า หน่วยงานเหล่านี้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากแหล่งมลพิษ เกิดปัญหาสุขภาพ และต้องเผชิญกับสภาพความเป็นจริงเมื่อเริ่มดำเนินงาน จึงต้องหาวิธีปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อลดการปล่อยมลพิษโดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายที่ไม่พึงประสงค์.
ของเสีย	พนักงานเก็บขยะ ผู้อยู่อาศัยในชุมชนแออัด และครัวเรือนที่มีรายได้น้อย	คนเหล่านี้ต้องสัมผัสกับมลพิษในระดับสูงสุด ในขณะที่มีอำนาจควบคุมระบบการจัดการขยะ การบริการการเผาขยะ หรือสภาพที่อยู่อาศัยของตน ได้น้อยที่สุด

การกำหนดแนวทางการมีส่วนร่วม

ส่วนนี้จะช่วยให้เมืองต่าง ๆ กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของเมืองเองได้อย่างชัดเจน ส่วนแรกจะอธิบายรูปแบบของการมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ ส่วนที่สองจะแสดงวิธีการเลือกแนวทางตามประเด็น ปัญหา หรือความท้าทายที่เกิดขึ้น

รูปแบบการมีส่วนร่วมเพื่อการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ

รูปแบบการมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติ ๕ รูปแบบสำหรับการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ ได้แก่:

การมีส่วนร่วมทุกรูปแบบจะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับบริบท

ทั้งหมดนี้ อาศัยความรู้และแนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

รวมถึงหลักการของสมาคมระหว่างประเทศเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน (International Association for Public Participation) ขอบเขตของการมีส่วนร่วมของประชาชน (Spectrum of Public Participation) พร้อมทั้งต่อยอดจากประสบการณ์ของเมืองต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการ Breathe Cities

รูปแบบการมีส่วนร่วมสามารถนำไปใช้ได้ในจุดต่าง ๆ ตลอดช่วงขั้นตอนนโยบาย โดยขึ้นอยู่กับประเด็นปัญหา ตั้งแต่การวางแผนเบื้องต้นไปจนถึงการดำเนินการและการประเมินผล โครงการริเริ่มด้านคุณภาพอากาศหลายโครงการจำเป็นต้องมีการมีส่วนร่วมหลายรูปแบบในแต่ละขั้นตอน

ตัวอย่างเช่น การสร้างความตระหนักรู้สามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่เนิ่น ๆ และดำเนินต่อไปตลอดการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การรวบรวมความคิดเห็นมักเชื่อมโยงกับการออกแบบ แต่ก็มีความสำคัญในภายหลังเพื่อระบุอุปสรรคและเพื่อปรับเปลี่ยนการดำเนินการ การสร้างความไว้วางใจและการทำงานร่วมกับชุมชนเพื่อกำหนดรูปแบบวิธีการแก้ปัญหา สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอน และมักจะต้องดำเนินต่อไปในขณะที่ปรับปรุงนโยบายและโครงการต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติ

ภาพรวมของรูปแบบการมีส่วนร่วม ๕ รูปแบบเพื่อการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ

รูปร่าง	เกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง	ตัวอย่าง
แบ่งปัน ข้อมูล	จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ (ผลกระทบและมาตรการที่ประชาชนสามารถปฏิบัติได้) ให้ชัดเจนและเข้าถึงได้ง่าย หรือจัดให้มีกลไกในการเข้าถึงข้อมูล	รณรงค์สร้างความตระหนักรู้ต่อสาธารณะ
รวบรวม ข้อมูลเพื่อการศึกษา	จัดเตรียมพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนเกี่ยวกับประเด็นคุณภาพอากาศ นโยบาย หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจ	แบบสำรวจ
ร่วมกำหนด วิธีการแก้ปัญหา	ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อให้มั่นใจว่าความคิดเห็นของชุมชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและสะท้อนความเป็นจริงในท้องถิ่น	การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมกันออกแบบนโยบาย
พันธมิตร เพื่อดำเนินการ	ทำงานร่วมกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อร่วมกันออกแบบและดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ โดยแบ่งปันความรับผิดชอบ ทรัพยากร และการตัดสินใจ	คณะทำงานเพื่อการดำเนินการ
ลงมือปฏิบัติ เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน	สนับสนุนชุมชนให้เป็นผู้ดำเนินการหรือตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพอากาศด้วยตนเอง ด้วยข้อมูล การจัดหาเงินทุน หรือโครงสร้างที่เอื้ออำนวย	การติดตามและดำเนินการโดยชุมชนเป็นผู้นำ

แบ่งปันข้อมูล

เมืองต่าง ๆ เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ: คุณภาพอากาศคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ และประชาชนสามารถทำอะไรได้บ้าง สิ่งนี้ช่วยสร้างความตระหนักรู้ สนับสนุนการตัดสินใจที่ดีขึ้น และสร้างความเข้าใจว่ามลพิษทางอากาศส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันอย่างไร นอกจากนี้ยังสามารถวางรากฐานสำหรับการมีส่วนร่วมในรูปแบบอื่น ๆ ได้อีกด้วย

กรณีศึกษา

ริโอเดจาเนโร: แนวทางสร้างสรรค์ในการแบ่งปันข้อมูลกับชุมชน

ริโอใช้เทศกาลริมถนนเพื่อสร้างประสบการณ์เสมือนจริงในใจกลางเมืองเพื่อนำเสนอเขตลมลพิษที่เสนอไว้ หรือที่รู้จักกันในท้องถิ่นว่า DBE ซึ่งจะเปลี่ยนพื้นที่ต่าง ๆ ให้เป็นพื้นที่สำหรับคนเดินเท้าเพื่อลดมลพิษทางอากาศและสร้างพื้นที่สาธารณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีชีวิตชีวามากขึ้น เทศกาลนี้ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เสนอไว้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยแสดงให้เห็นว่าชีวิตประจำวันของผู้คนในพื้นที่นั้นจะดีขึ้นได้อย่างไร

กรณีนี้แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์สาธารณะที่สร้างสรรค์สามารถทำให้แผนนโยบายคุณภาพอากาศทางเทคนิคเข้าใจง่ายขึ้น ช่วยสร้างความตระหนักรู้ การสนับสนุนจากสาธารณชน และส่งผลให้เกิดแรงผลักดันเพื่อการนำไปปฏิบัติ

ชุมชน

ริโอต้องการดึงดูดผู้อยู่อาศัย พนักงาน และนักท่องเที่ยวที่มาอาศัยอยู่ใจกลางเมือง โดยตระหนักถึงความสำคัญในวงกว้างของพื้นที่เขตลมลพิษ (DBE) การสื่อสารจึงได้รับการออกแบบมาเพื่อให้เข้าถึงผู้ชมทั่วทั้งเมือง

ช่องว่าง

มีความจำเป็นต้องสร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับประโยชน์ของโครงการ DBE วิธีการลดมลพิษทางอากาศ และวิธีการปรับปรุงคุณภาพชีวิตประจำวันของผู้คนในพื้นที่นั้น ๆ

รูปแบบการมีส่วนร่วม

เนื่องจากตรงกับช่วงเวลาที่มีการประชุมระดับนานาชาติที่สำคัญเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ริโอจึงร่วมมือกับ Breathe Cities เป็นเจ้าภาพงาน เทศกาล **Respira Rio** ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2025

แทนที่จะพึ่งพาการสื่อสารแบบแยกส่วน เทศกาลนี้ได้ผสมผสานข้อมูลเข้ากับประสบการณ์สาธารณะโดย:

- ปิดถนนสายหลักชั่วคราวในย่านศูนย์กลางทางการเงินของเมือง และเปลี่ยนให้เป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรม การปั่นจักรยาน บริการด้านสุขภาพ และธุรกิจท้องถิ่นประมาณ ๖๐ แห่ง
- ติดตั้งสิ่งปลูกสร้างชั่วคราวและทาสีพื้นถนนเพื่อแสดงให้เห็นว่าการออกแบบถนนในอนาคตสามารถสนับสนุนการเดิน การปั่นจักรยาน และการรวมตัวกันในพื้นที่ที่ปกติจะเต็มไปด้วยการจราจรได้อย่างไร
- ใช้กิจกรรมดังกล่าวเพื่อส่งเสริมกิจกรรม แบบสำรวจความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับคุณภาพอากาศในเขตเทศบาลออนไลน์ครั้งแรก ผ่านรหัส QR บนป้ายโฆษณา เป็นการสำรวจ รวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาคุณภาพอากาศและนโยบายต่าง ๆ

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประมาณ 2,000 คน โดยมีการรายงานข่าวจากสื่อหลัก เช่น TV Globo ซึ่งช่วยให้เข้าถึงผู้ชมได้กว้างขึ้น กิจกรรมนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการสร้างการสนับสนุนนโยบาย DBE และวางรากฐานเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติใช้จริง

วิธีการทั่วไปในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ

วิธีการ	สิ่งที่เกี่ยวข้อง	เอกสารอ้างอิงและตัวอย่างการประยุกต์ใช้
ข้อมูลเปิดและข้อมูลที่เข้าถึงได้	ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข้อมูลที่น่าเชื่อถืออื่น ๆ ถูกนำเสนอในรูปแบบที่ใช้งานง่าย เพื่อให้ข้อมูลคุณภาพอากาศเข้าใจและนำไปใช้ได้ง่ายขึ้น	• รายงาน Breathe Cities: พลังแห่งการรวมกลุ่ม เมืองต่าง ๆ กำลังสร้างสรรค์นวัตกรรมผ่านข้อมูลเพื่อปลดล็อกการดำเนินการด้านอากาศสะอาดที่มุ่งมั่นได้อย่างไร • Breathe Accra มลพิษทางอากาศตามแต่ละพื้นที่ในกรุงอักกรา • ข้อมูลคุณภาพอากาศ C40 • กองทุนอากาศสะอาด และสถิติมลพิษทางอากาศ • IQ Air-Dashboard: คุณภาพอากาศโลก • ศูนย์รวมดัชนีคุณภาพอากาศของ OpenAQ
การสร้างความรู้และการศึกษาแก่สาธารณชน	ความพยายามในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาคุณภาพอากาศในหมู่ประชาชน รวมถึงแนวทางที่มุ่งเน้นเยาวชน ซึ่งมักเชื่อมโยงกับสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	• BreatheLife: เรื่องราวและข่าวสารล่าสุด • คู่มือ C40: วิธีการใช้แคมเปญและการตลาดเพื่อส่งเสริมการเลือกใช้บริการขนส่งที่ยั่งยืนในแคมเปญด้านการขนส่ง • คู่มือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน C40 สำหรับเมืองต่าง ๆ • คู่มือยูนิเซฟ: การใช้เครื่องมือและวิธีการสร้างสรรค์เพื่อดึงดูดเด็กและเยาวชนให้เป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงด้านมลพิษทางอากาศ
การสื่อสารนโยบายและโครงการ	ข้อมูลที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบายมาตรการใหม่ ๆ และความหมายในทางปฏิบัติ	• บล็อก Breathe Cities: หากเมืองต่าง ๆ ต้องการการสนับสนุนจากประชาชนในเรื่องอากาศสะอาด พวกเขาจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้ • ชุดเครื่องมือของกองทุนอากาศสะอาด: การสื่อสารผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ
สื่อกระแสหลักและสื่อดิจิทัล	การใช้สื่อสังคมออนไลน์ แอปพลิเคชัน และสำนักข่าวเพื่อแบ่งปันข้อมูลแบบเรียลไทม์ การแจ้งเตือน และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งขยายข้อความเกี่ยวกับคุณภาพอากาศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น	• Breathe Accra/Infinity 970: เนื้อหาบนโซเชียลมีเดีย • ชุดเครื่องมือสื่อสารคุณภาพอากาศ C40 • รายงาน C40: ความสำเร็จ บทเรียน และข้อมูลเชิงลึกด้านอากาศสะอาดจากแคมเปญในลอนดอน

รวบรวม ข้อมูลเพื่อการ ศึกษา

เมืองต่าง ๆ สามารถขอความคิดเห็นจากชุมชนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย โครงการ หรือการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ โดยอาจเชิญชวนให้แสดงความคิดเห็นผ่านแบบสำรวจ การประชุมสาธารณะ การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือกระบวนการปรึกษาหารืออื่น ๆ ซึ่งจะช่วยรวบรวมข้อมูลเชิงลึก ทดสอบแนวคิด และทำความเข้าใจว่ากลุ่มต่าง ๆ อาจได้รับผลกระทบอย่างไร

กรณีศึกษา

กรุงจาการ์ตา: รวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบเขตควบคุมมลพิษต่ำ

กรุงจาการ์ตาใช้กระบวนการประเมินความต้องการเพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้อยู่อาศัย คนงาน และกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ เพื่อกำหนดรูปแบบการออกแบบเขตควบคุมมลพิษต่ำแบบบูรณาการ (LEZ) ซึ่งเป็นที่รู้จักในท้องถิ่นว่า Kawasan Rendah Emisi Terpadu (KRE-T)

กรณีนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการหารือกับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบก่อนที่จะมีการตัดสินใจที่สำคัญ เพื่อพิจารณาให้แนวทางการดำรงชีวิต รูปแบบการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และพลวัตของเมืองที่มีอยู่เดิม เป็นศูนย์กลางของการออกแบบนโยบายทุกด้าน

ชุมชน

การมีส่วนร่วมมุ่งเน้นไปที่กลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงมากที่สุดจากวิธีการออกแบบและบังคับใช้ข้อจำกัดต่าง ๆ รวมถึงผู้อยู่อาศัย ผู้สัญจรไปมา คนขับรถรับส่งผู้โดยสารผ่านแอปพลิเคชัน พนักงานส่งของ ผู้ค้าแผงลอย และคนอื่น ๆ ที่มีวิถีชีวิตผูกพันกับกิจกรรมบนท้องถนน

ช่องว่าง

ประสบการณ์ก่อนหน้านี้ของกรุงจาการ์ตาเกี่ยวกับการบังคับใช้เขตจำกัดการปล่อยมลพิษ (LEZ) ในย่านโกตา ตูอา แสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้มแข็งยิ่งขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินการในเขตอื่น ๆ ในอนาคต ซึ่งหมายถึงการทำความเข้าใจตั้งแต่เนิ่น ๆ ว่าข้อจำกัดต่าง ๆ จะส่งผลกระทบต่อชุมชนและกิจกรรมบนท้องถนนที่แตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้แนวนโยบายมีความยุติธรรมและนำไปปฏิบัติได้จริงมากขึ้น

รูปแบบการมีส่วนร่วม

ด้วยการสนับสนุนจาก Breathe Cities กรุงจาการ์ตาได้ร่วมมือกับ Empatika ซึ่งเป็นพันธมิตรในท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำมุมมองที่ขาดหายไปกลับมาพิจารณา ทั้งนี้ มีการดำเนินการในรูปแบบของการประเมินความต้องการ ซึ่งเป็นกระบวนการระบุกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ และทำความเข้าใจความต้องการของกลุ่มนี้ รวมทั้งการสนับสนุนหรือมาตรการเชิงนโยบายที่เป็นไปได้ ซึ่งรวมถึง:

- การใช้เครื่องมือวิเคราะห์การตัดสินใจแบบหลายเกณฑ์เพื่อระบุพื้นที่ที่มีความสำคัญลำดับต้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความเป็นไปได้ โดยจะให้คะแนนสถานที่ที่มีศักยภาพตามตัวชี้วัดการคัดเลือกสถานที่ 20 ตัว รวมถึงตัวชี้วัดดัชนีคุณภาพอากาศหนึ่งตัว ซึ่งจะทำให้สามารถระบุประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม การสัญจร และเศรษฐกิจสังคมที่มีความทับซ้อนกัน เช่น พื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หนาแน่น มีการสัญจรของผู้คนจำนวนมาก มีระบบขนส่งสาธารณะที่ดี และเป็นพื้นที่ ๆ มีผู้เปราะบางอยู่กันจำนวนมาก
- การรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในสองพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ Blok M และ Dukuh Atas โดยเน้นดึงกลุ่มที่น่าจะได้รับผลกระทบจากการจำกัดการเข้าถึงหรือการเปลี่ยนแปลงถนนมากที่สุดเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ คนขับรถรับส่งผู้โดยสารผ่านแอปพลิเคชันและรถส่งของ ผู้ค้าแผงลอย และแรงงานนอกระบบ ซึ่งสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกจากประสบการณ์ตรงและเล่าเรื่องผลกระทบได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นกลุ่มทดสอบสมมติฐานว่าเขตควบคุมมลพิษแบบ LEZ จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มต่าง ๆ อย่างไร
- การปรึกษาหารือกับองค์กรไม่แสวงผลกำไรและนักวิชาการ รวมทั้งต่อยอดแพลตฟอร์มที่มีอยู่แล้ว เช่น โครงการความร่วมมือทางสังคมขนาดใหญ่ (KSBB) ซึ่งเป็นเวทีของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายที่เชื่อมโยงภาครัฐ ภาคธุรกิจ และชุมชน

โดยรวมแล้ว การหารือจะให้ข้อมูลได้ว่า กลุ่มต่าง ๆ ใช้พื้นที่เหล่านั้นอย่างไร มีข้อจำกัดใดที่อาจส่งผลกระทบได้ และจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนอย่างไร ผลของการหารือควรนำไปเป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบใหม่ รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และชื่อยกเว้นหากต้องมี

กรณีศึกษา

เม็กซิโกซิตี: รวบรวมข้อมูลเพื่อเพิ่มการใช้งานรถแท็กซี่ไฟฟ้า

เม็กซิโกซิตีได้จัดการหารือรับฟังคนขับแท็กซี่เพื่อหาวิธีเพิ่มมาตรการจูงใจให้เปลี่ยนไปใช้แท็กซี่ไฟฟ้า โดยจัดทำโครงการทดแทนการขนส่งสาธารณะส่วนบุคคล ภายใต้ Plan ProAire ข้อค้นพบจากการหารือช่วยปรับปรุงโครงการให้สอดคล้องกับความเป็นจริงทางการเงิน การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของผู้ขับขี่ได้ดียิ่งขึ้น

กรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ตรงในการระบุอุปสรรคทั้งทางปฏิบัติและทางการดำเนินงาน โดยดึงผู้ที่เริ่มนำร่องใช้รถไฟฟ้าไปก่อน และผู้ที่ยังลังเลอยู่เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งเมื่อได้จัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้ระบุมาแล้ว จะสามารถปรับปรุงการดำเนินโครงการให้ดียิ่งขึ้น

ชุมชน

โครงการส่งผลกระทบโดยตรงต่อคนขับแท็กซี่ ทั้งทางด้านต้นทุน การจัดหายานพาหนะ และการทำงานประจำวัน ซึ่งเป็นตัวกำหนดโดยตรงว่าการเปลี่ยนผ่านเป็นรถไฟฟ้าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ สำหรับการหารือจะเน้นไปที่คนขับที่ใช้รถยนต์ไฟฟ้าแล้วและผู้ที่กำลังพิจารณาเปลี่ยนรถอยู่

ช่องว่าง

โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อเร่งรัดการใช้รถไฟฟ้า โดยการเปลี่ยนรถแท็กซี่สันดาปให้เป็นรถที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เสนอแรงจูงใจเป็นเงิน ในช่วงเริ่มต้นของโครงการ มีการตอบรับที่ต่ำมากซึ่งเผยให้เห็นช่องว่างระหว่างการออกแบบนโยบายและความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของผู้ขับขี่

รูปแบบการมีส่วนร่วม

ในช่วงต้นปี 2026 โครงการ Breathe Cities ได้ให้การสนับสนุนเมืองเม็กซิโกซิตีในการทำงานร่วมกับ Instituto del Sur Urbano และ International Council on Clean Transportation (SUR-ICCT) เป็นพันธมิตรทางเทคนิคในการมีส่วนร่วมกับคนขับแท็กซี่ กระบวนการนี้รวบรวมข้อมูลโดยตรงจากคนขับผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดเวิร์คช็อป และการสนทนา โดยมุ่งเน้นที่ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้:

- มุมมองของคนขับแท็กซี่ไฟฟ้าและผู้ที่กำลังพิจารณาเปลี่ยนมาใช้แท็กซี่ไฟฟ้า รวมถึงประโยชน์ ความท้าทาย และความเป็นจริงในการดำเนินงานของการเข้าร่วมโครงการ
- อุปสรรคในทางปฏิบัติเช่น การเข้าถึงสินเชื่อที่จำกัด การขาดประวัติเครดิต ค่าใช้จ่ายเริ่มต้นของรถยนต์ที่สูง และความล่าช้าและความกดดันด้านการบริหารจัดการเนื่องจากกระบวนการอนุมัติที่ยาวนานเกินขีดความสามารถของสถาบัน
- ข้อกังวลด้านการใช้งานรวมถึงระยะทางการวิ่งของรถ ประสิทธิภาพ เวลาหยุดทำงาน และความน่าเชื่อถือของโครงสร้างพื้นฐานการชาร์จไฟ
- ความครอบคลุม พลวัตของอำนาจ และการเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมกว่า สำหรับผู้ขับขี่ทุกคน รวมถึงผู้หญิง ผู้สูงอายุ และพนักงาน LGBTQ+

แม้ว่าจะยังเร็วเกินไปที่จะประเมินผลลัพธ์ทั้งหมด แต่กระบวนการมีส่วนร่วมได้เปิดเผยประเด็นสำคัญที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงโครงการต่ออายุใบอนุญาตแท็กซี่ได้ ขณะนี้กำลังมีการจัดทำแผนงานเพื่อปรับปรุงโครงการและกำหนดเป้าหมายการใช้รถแท็กซี่ไฟฟ้า โดยมีแผนที่จะปรึกษาหารือเพิ่มเติมเพื่อให้คนขับแท็กซี่ได้ตรวจสอบเอกสารและให้ข้อเสนอแนะ

วิธีการทั่วไปในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ

วิธีการ	สิ่งที่เกี่ยวข้อง	เอกสารอ้างอิงและตัวอย่างการประยุกต์ใช้
การหารืออย่างเป็นทางการ	กระบวนการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายที่เสนอ (เช่น แผนคุณภาพอากาศ ข้อจำกัดด้านการจราจร) ซึ่งมักทำผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือการยื่นเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร	• Je participe - Metropole du Grand Paris: public platform for the Paris LEZ in 2024 (เป็นภาษาฝรั่งเศส) • เว็บไซต์ของหน่วยงานขนส่งมวลชนแห่งลอนดอน (TfL)
แบบสำรวจและแบบสอบถาม	เครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลในวงกว้างเกี่ยวกับพฤติกรรมและการรับรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจน (เช่น รูปแบบการเดินทางไปทำงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ)	• การเดินทางในครัวเรือนของกรุงโบโกตา แบบสำรวจ(เป็นภาษาสเปน) • โจฮันเนสเบิร์ก รายงานผลสำรวจในการกำหนดเขตอากาศสะอาด • แบบสำรวจความต้องการการเดินทางในลอนดอน
การอบรมเชิงปฏิบัติการ การประชุม และการอภิปราย	การมีส่วนร่วมแบบตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก (เช่น การจัดประชุมระดับชุมชน กลุ่มเป้าหมาย การให้คำปรึกษาเฉพาะเจาะจง) เพื่อสำรวจประสบการณ์ ข้อกังวล และแนวคิดต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น	• ออสติน แผนความเสมอภาคทางสภาพภูมิอากาศ • โจฮันเนสเบิร์ก การมีส่วนร่วม ของชุมชนขนาดเล็กขานตราในเรื่องคุณภาพอากาศ
แพลตฟอร์มดิจิทัลและแหล่งข้อมูล	การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์ม (เช่น บริการด้านการเดินทางหรือการจัดส่ง) เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกและใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย	• แอป Green Delhi เพื่อรายงานปัญหามลพิษในนิวเดลี • Waze สำหรับเมืองต่าง ๆ:ความร่วมมือกับกรุงโบโกตา

ร่วมกำหนด วิธีการ แก้ปัญหา

เมืองต่าง ๆ สามารถดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการกำหนดนโยบายและโครงการด้านคุณภาพอากาศ โดยสามารถทำได้ผ่านรูปแบบต่าง ๆ เช่น กลุ่มทำงาน หรือกระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วม ซึ่งชุมชนจะเข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอย่างเต็มที่ แทนที่จะเพียงแค่ให้ข้อเสนอแนะ วิธีนี้จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าแนวทางแก้ไขมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงในท้องถิ่น และได้รับการสนับสนุนอย่างยั่งยืนในระยะยาว

กรณีศึกษา

กรุงโบโกตา: ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้ดูแลในนโยบายอากาศสะอาด

ในฐานะส่วนหนึ่งของ เขตเมืองเพื่ออากาศที่ดีขึ้น ภายใต้โครงการที่รู้จักกันในท้องถิ่นว่า ZUMA กรุงโบโกตาได้ประกาศให้ Bosa Apogeo เป็นเขตอากาศสะอาดแห่งแรกของเมืองภายใต้โครงการดังกล่าว แผน Plan Aire 2030 กรุงโบโกตาด้วยการสนับสนุนจาก Breathe Cities ในส่วนของการดำเนินงาน ได้ร่วมมือกับผู้ดูแล (carer) เด็ก ผู้สูงวัย หรือผู้ป่วย ซึ่งเป็นกลุ่มที่มักถูกมองข้ามในการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศ เพื่อทำความเข้าใจว่าการเดินทางในชีวิตประจำวันเพื่อดูแลผู้ป่วยส่งผลให้คนกลุ่มนี้ต้องสัมผัสกับมลพิษทางอากาศอย่างไร

กรณีนี้แสดงให้เห็นว่า ต้องให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของกลุ่มคนที่มักถูกมองข้ามในการวางแผนคุณภาพอากาศ การทำความเข้าใจกิจวัตรประจำวันและข้อกังวลของคนกลุ่มนี้สามารถช่วยระบุความเสี่ยงจากการต้องสัมผัสสารมลพิษที่ข้อมูลมาตรฐานอาจมองข้ามไป ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการจัดทำมาตรการที่ตรงเป้าหมายมากขึ้น เช่น การสร้างเส้นทางเดินที่ปลอดภัยและเชื่อมต่อกันได้ดียิ่งขึ้น

ชุมชน

การมีส่วนร่วมนี้มุ่งไปที่ผู้ดูแล โดยส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ซึ่งกิจวัตรประจำวันของพวกเธอเกี่ยวข้องกับการเดินทางระยะสั้น ๆ ไปยังโรงเรียน ศูนย์สุขภาพ สวนสาธารณะ และพื้นที่อื่น ๆ ในละแวกใกล้เคียงในโบซา อะโปจีโอ (Bosa Apogeo) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีรายได้ต่ำและประสบปัญหาคุณภาพอากาศไม่ดี

ช่องว่าง

ในเมืองโบซา การเดินทางสำหรับผู้ดูแลต่าง ๆ มักเป็นการเดินทางระยะสั้นและซ้ำ ๆ เส้นทาง ทำให้โครงสร้างพื้นฐานสำหรับคนเดินเท้ามีความสำคัญต่อการที่ผู้ดูแลต้องเผชิญกับมลพิษทางอากาศ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลและการวางแผนแบบเดิม ๆ ไม่ได้บันทึกเส้นทางเหล่านี้หรือสภาพแวดล้อมที่ผู้ดูแลต้องเผชิญอย่างครบถ้วน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างข้อมูลคุณภาพอากาศกับประสบการณ์จริง

รูปแบบการมีส่วนร่วม

เพื่อปิดช่องว่างนี้ กรุงโบโกตาจึงนำกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมด้านคุณภาพอากาศมาใช้ โดยจัดทำโครงการ AVANTIA โครงการนี้ริเริ่มโดยสำนักงานเลขาธิการเขตสิ่งแวดล้อมของกรุงโบโกตา ร่วมกับสถาบันสุขภาพโลกแห่งบาร์เซโลนา (ISGlobal) โดยมีรูปแบบเป็น การจัดสนทนากลุ่ม (focus group) กับผู้หญิง ที่ดูแลเด็ก วัยรุ่น ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ซึ่งรวมถึง:

- การสรรหาผู้เข้าร่วมผ่านการสำรวจแบบสุ่มและการส่งต่อข้อมูล
- จัดเตรียมแนวทางปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมโดยกำหนดตารางเรียนตามความสะดวกของผู้เข้าร่วม และอนุญาตให้เด็กเข้าร่วมได้หากจำเป็น
- พุดคุยเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เส้นทาง และอุปสรรคต่าง ๆ เช่น การเดินทางระยะสั้นซ้ำ ๆ ถนนที่ยังไม่ได้ลาดยาง ความกังวลด้านความปลอดภัย แรงกดดันด้านเวลา ความรับผิดชอบในการดูแลผู้อื่น และความกังวลเกี่ยวกับการสัมผัสกับมลพิษในพื้นที่ เช่น สวนสาธารณะที่ถูกมองว่ามีมลพิษสูงเนื่องจากควั่นและกลืนไม้พื้ประสงค์
- การดำเนินการตรวจสอบการสัมผัสตามเส้นทาง โดยใช้ข้อมูลจากผู้ดูแลในการเลือกเส้นทางการดูแล และใช้เซ็นเซอร์ตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบพกพาที่มี GPS เพื่อเชื่อมโยงระดับมลพิษกับสถานที่และเวลาที่เฉพาะเจาะจง

กระบวนการนี้ช่วยตรวจสอบข้อกังวลของผู้ดูแล และสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นสำหรับโครงการเขตอากาศสะอาดในรูปแบบที่ช่วยปรับปรุงเส้นทาง พื้นที่ และสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้ที่ได้รับผลกระทบ

กรณีศึกษา

กรุงเทพฯ: ร่วมกันกำหนดรูปแบบการแก้ปัญหาคุณภาพอากาศในท้องถิ่น

Breathe Cities และ กรุงเทพฯ ได้ร่วมมือกับชุมชนใน ๑๕ เขต เพื่อพัฒนาข้อเสนอเกี่ยวกับคุณภาพอากาศต่อกองทุนหลักประกันสุขภาพของไทย ซึ่งบริหารจัดการในท้องถิ่นโดยกองทุนประกันหลักสุขภาพกรุงเทพมหานคร

แนวทางของกรุงเทพฯ แสดงให้เห็นว่าการให้การสนับสนุนทางเทคนิคและด้านบริหารที่จำเป็นในระหว่างการทำงาน สามารถเปลี่ยนการดำเนินงานในท้องถิ่นให้กลายเป็นลำดับข้อเสนอสำคัญที่ขอรับเงินสนับสนุนได้

ชุมชน

การดำเนินงานมุ่งเน้นไปที่ชุมชนเปราะบางและผู้มีรายได้น้อยในเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการสัมผัส PM2.5 รวมถึงผู้ที่ต้องพึ่งพาบริการของเมือง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์ และผู้พิการ

ช่องว่าง

กรุงเทพฯ มีความก้าวหน้าอย่างมากในการลดมลพิษทางอากาศในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยได้รับการสนับสนุนจากรากฐานทางเทคนิคที่แข็งแกร่งสำหรับการจัดการคุณภาพอากาศ อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่ต้องสะท้อนถึงความต้องการของชุมชนผู้มีรายได้น้อยเพื่อดำเนินงานในระดับท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น แม้ว่ากองทุนจะให้การสนับสนุนโครงการด้านสุขภาพ แต่ยังไม่เคยมีการนำไปใช้กับโครงการด้านคุณภาพอากาศโดยเฉพาะ

รูปแบบการมีส่วนร่วม

กิจกรรมนี้เป็นการผสมผสานระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการ การร่างข้อเสนอ และการสนับสนุนจากสถาบัน เพื่อช่วยให้ผู้อยู่อาศัยออกแบบมาตรการปรับปรุงคุณภาพอากาศที่สามารถเข้าถึงเงินทุนสาธารณะที่มีอยู่ได้ โดยดำเนินการผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้:

- **การฝึกอบรมและการอำนวยความสะดวก** โดยร่วมมือกับชุมชนใน 15 เขต เพื่อสร้างศักยภาพในการเข้าถึงข้อมูลคุณภาพอากาศ ความเสี่ยงด้านสุขภาพ ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ และกระบวนการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม โดย Urban Studies Lab (USI) (ได้รับมอบหมายจาก Breathe Cities) และอาสาสมัครสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร (กทม.) ในพื้นที่
- **เซ็นเซอร์ราคาประหยัด** มีการติดตั้งเซ็นเซอร์ในชุมชนเหล่านี้เพื่อรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศเพื่อใช้ประกอบการหารือ
- **การพัฒนาข้อเสนอ** ชุมชนต่าง ๆ ได้ร่างข้อเสนอฉบับ ซึ่งรวมถึงการจัดหาพื้นที่ชุมชนที่มีอากาศบริสุทธิ์และห้องปลอดฝุ่น ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ออกแบบมาเพื่อจำกัดอนุภาคขนาดเล็กของมลพิษ
- **การสนับสนุนด้านเทคนิคและการบริหารจากหน่วยงานต่าง ๆ ของเมือง** เพื่อตรวจสอบข้อเสนอว่าสอดคล้องกับข้อกำหนดด้านเงินทุน และเชื่อมโยงผู้อยู่อาศัยกับการสนับสนุนในระดับเขตหรือไม่

หากมีการเสริมศักยภาพของชุมชน ผู้อยู่อาศัยจะสามารถระบุลำดับความสำคัญด้านคุณภาพอากาศในท้องถิ่น พัฒนาแนวทางแก้ไขของตนเอง และสำรวจกลไกการจัดหาเงินทุนสำหรับโครงการริเริ่มด้านอากาศสะอาดในเมืองได้เอง ข้อเสนอเบื้องต้นที่ไม่ได้รับการอนุมัติในระดับชาติยังเป็นบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับความจำเป็นในการประสานงานที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นระหว่างสถาบันระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งเป็นการวางรากฐานสำหรับโครงการอากาศสะอาดในอนาคตเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การจัดหาเงินมาสนับสนุน

วิธีการทั่วไปในการร่วมกันกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคูณภาพอากาศ

ร่วมมือกับพันธมิตร เพื่อดำเนินการให้ สำเร็จ

เมืองต่าง ๆ สามารถร่วมมือกับชุมชนได้โดยการสร้างความร่วมมือที่แบ่งปันความรับผิดชอบ ทรัพยากร และการตัดสินใจ ซึ่งหมายถึงการทำงานร่วมกันเพื่อออกแบบและส่งมอบวิธีการแก้ปัญหาด้านคุณภาพอากาศ โดยมักจะมียุทธศาสตร์ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทอย่างแข็งขัน การทำเช่นนี้จะช่วยรวบรวมทักษะและความรู้ที่แตกต่างกันเพื่อแก้ไขปัญหาคับข้อง

กรณีศึกษา

กรุงโซเฟีย: ร่วมมือกับชุมชนชาวโรมาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคอนเดนเสทในอาคารและระบบทำความร้อน

ด้วยการใช้เซ็นเซอร์ราคาประหยัดและการมีส่วนร่วมของครัวเรือน กรุงโซเฟียได้ร่วมมือกับชุมชนชาวโรมาในฟาคุลเตตา (Fakulteta) เพื่อทำความเข้าใจมลพิษทางอากาศและวิธีการทำความร้อนในบ้าน สร้างความไว้วางใจ และระบุแนวทางแก้ไขปัญหาคอนเดนเสทที่สะอาดและใช้งานได้จริง ซึ่งแนวทางนี้ส่งเสริมการจัดตั้งเขตควบคุมมลพิษต่ำ (LEZ) โดยกรุงโซเฟียมีเป้าหมายที่จะเลิกใช้ถ่านหินและไม้ภายในปี ๒๐๒๙

กรณีนี้แสดงให้เห็นว่าการทำงานผ่านตัวกลางที่น่าเชื่อถือและการผสมผสานหลักฐานทางเทคนิคกับความรู้ของชุมชนสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านพลังงานสะอาดให้ก้าวไปไกลกว่าแค่การเปลี่ยนเชื้อเพลิง การทำเช่นนั้นจะเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในวงกว้างขึ้นเกี่ยวกับคุณภาพที่อยู่อาศัย กำลังซื้อ ความน่าเชื่อถือของโครงสร้างพื้นฐาน บริการ คุณสมบัติในการรับการสนับสนุน และความไว้วางใจที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการ

ชุมชน

ชุมชนชาวโรมาในบัลแกเรียมีความหลากหลาย โดยมีลักษณะทางวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกันแต่ก็มีความแตกต่างกัน ดังที่ได้รับการยอมรับใน ยุทธศาสตร์การรวมกลุ่มชาวโรมาแห่งชาติ ในชุมชนแออัดฟาคุลเตตา ความยากจน การตีตราทางสังคม และที่อยู่อาศัยที่อาจไม่ถาวร ทำให้ผู้อยู่อาศัยต้องเผชิญกับมลพิษจากเครื่องทำความร้อนในครัวเรือนมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาว

ช่องว่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมผัสกับมลพิษทางอากาศทั้งภายในและภายนอกอาคารของชุมชนชาวโรมานั้นมีจำกัด และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำความร้อนในครัวเรือนก็มีจำกัด ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการใช้เชื้อเพลิง ประกอบกับความไว้วางใจที่ต่ำระหว่างชุมชนและรัฐบาล ทำให้การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการอภิปรายนโยบายเป็นไปได้ยากขึ้น

รูปแบบการมีส่วนร่วม

ด้วยการสนับสนุนจาก Breathe Cities จึงได้มีการพัฒนาโครงการนำร่องร่วมกับตัวกลางที่น่าเชื่อถืออย่าง Trust for Social Achievement (TSA) ซึ่งเป็นผู้นำกระบวนการโดยอาศัยความสัมพันธ์ที่สร้างไว้ ในฟาคุลเตตา โดยมากระบวนกรดังนี้:

- **ใช้หลักฐานระดับครัวเรือน** เช่น การติดตั้งเซ็นเซอร์ราคาประหยัดในบ้านและอาคารสาธารณะ 22 แห่ง โดยมีการหาข้อมูลด้วยการไปเยี่ยมบ้านและการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ แทนการเผยแพร่เป็นสาธารณะ ซึ่งช่วยให้ผู้อยู่อาศัยเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของตนได้ดีขึ้น พร้อมทั้งลดความเสี่ยงในการตอกย้ำอคติและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
- **เปลี่ยนการเน้นสมมติฐานไปเน้นแนวทางแก้ไขที่เป็นรูปธรรม** เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลคุณภาพอากาศกับเรื่องจริงในชีวิตประจำวัน เช่น สุขภาพและค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน โครงการนำร่องพบว่าครัวเรือนจำนวนมากใช้ไฟฟ้าแทนถ่านหินอยู่แล้ว ซึ่งทำให้เป้าหมายของโครงการเปลี่ยนจากการชักจูงให้ชุมชนเปลี่ยนเชื้อเพลิงไปเป็นการให้ใช้มาตรการประหยัดพลังงาน เช่น การอุดหนุน การปรับปรุงวิธีติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้งาน
- **ยกระดับการมีส่วนร่วมเมื่อเวลาผ่านไป** เมื่อมีความไว้วางใจและหลักฐานเพิ่มมากขึ้น ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและเจ้าหน้าที่ของเมืองก็เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ในขณะที่สมาชิกในชุมชนก็สนับสนุนทักษะด้านการก่อสร้างเพื่องานปรับปรุงต่าง ๆ

ครัวเรือนสิบครัวเรือนได้เปลี่ยนไปใช้เครื่องทำความร้อนที่สะอาดกว่ามาใช้ และพื้นที่กำลังดำเนินการสำรวจโครงการนำร่องด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า การเก็บขยะ และระบบทำความร้อน ยังมีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่มุขมนตรีเกี่ยวกับการทำความร้อนที่สะอาดเพื่อสานต่อการมีส่วนร่วม และยังมีควมพยายามในการปรับปรุงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการทำความร้อนที่สะอาด และกลไกการตรวจสอบโดยประชาชนที่เรียกว่า Waste Watchers อย่างต่อเนื่อง

กรณีศึกษา

โจฮันเนสเบิร์ก: ร่วมมือกับเยาวชน เพื่อดำเนินการด้านอากาศสะอาด

เมืองโจฮันเนสเบิร์กได้ดึงดูดเยาวชนเข้าร่วมโครงการรณรงค์ด้านคุณภาพอากาศ โดยผสมผสานการฝึกอบรม กิจกรรมที่นำโดยเยาวชน และการเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการกับกระบวนการกำหนดนโยบายของเมือง เพื่อสร้างความตระหนักรู้และสร้างช่องทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ

กรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกับพันธมิตรและตัวกลางที่นำเชื่อถือสามารถเปลี่ยนการมีส่วนร่วมจากการสร้างความตระหนักรู้ไปสู่การลงมือปฏิบัติโดยเยาวชน พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมโยงที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นระหว่างสิ่งที่เยาวชนให้ความสำคัญและนโยบายคุณภาพอากาศของเมือง

ชุมชน

เยาวชนในโจฮันเนสเบิร์กได้รับผลกระทบโดยตรงจากสภาพแวดล้อม อย่างไรก็ตาม แบบสำรวจความคิดเห็น ของทางการ ที่ดำเนินการร่วมกับ Breathe Cities พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเยาวชนโดยทั่วไปมีความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างการมีส่วนร่วมกับเยาวชนอายุ 13-25 ปีให้ตรงจุด

ช่องว่าง

คุณภาพอากาศยังไม่ใช่อันดับต้น ๆ สำหรับคนหนุ่มสาวจำนวนมาก และยังมีโอกาสที่จะสร้างช่องทางที่เกี่ยวข้องและมีความหมายมากขึ้นเพื่อให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและการอภิปรายนโยบายด้านคุณภาพอากาศ

รูปแบบการมีส่วนร่วม

เพื่อแก้ไขปัญหานี้ องค์กร Breathe Cities โครงการเยาวชนของสถาบันกิจการระหว่างประเทศแห่งแอฟริกาใต้ (Youth@SAIIA) และเมืองโจฮันเนสเบิร์ก ได้ร่วมมือกันดำเนินโครงการรณรงค์ด้านคุณภาพอากาศชื่อว่า AirAware ระหว่างเดือนธันวาคม 2024 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2026 มีเยาวชนเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 1,100 คน ซึ่งรวมถึงนักเรียนมัธยมปลายและคนหนุ่มสาววัยทำงาน โครงการนี้ประกอบด้วย:

- **การฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และกิจกรรมภาคปฏิบัติ** เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพอากาศและความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน
- **การคัดเลือกเยาวชน Youth Air Champions 8 คน** ที่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมและเข้าร่วมการเยี่ยมชมสถานที่จริงเกี่ยวกับมลพิษทางอุตสาหกรรม พลังงาน และผลกระทบต่อสุขภาพ
- **การพัฒนาแคมเปญที่นำโดยเยาวชน** ในด้านขยะ การปล่อยมลพิษจากอุตสาหกรรม การสูบบุหรี่ในโรงเรียน และสุขภาพ ซึ่งขยายขอบเขตของแคมเปญผ่านเครือข่ายของพวกเขาเอง
- **การจัดทำ แฉลงการณ์คุณภาพอากาศสำหรับเยาวชน** ซึ่งส่งมอบให้แก่สำนักงานนายกเทศมนตรี โดยระบุถึงลำดับความสำคัญของเยาวชนในด้านสุขภาพ งานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ชะยะ การคมนาคม และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านคุณภาพอากาศ

แฉลงการณ์ด้านคุณภาพอากาศของเยาวชนเรียกร้องให้มีการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้น การสื่อสารเรื่องอากาศที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้มีการขนส่งและพลังงานที่สะอาดขึ้น การจัดการขยะที่ดีขึ้น เพิ่มงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โจฮันเนสเบิร์กได้ให้คำมั่นว่าจะนำผลลัพธ์เหล่านี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย รวมถึงแผนการจัดตั้งเขตอากาศสะอาดและการวางแผนในวงกว้างผ่านแผนพัฒนาแบบบูรณาการ

วิธีการทั่วไปเพื่อสร้างความร่วมมือให้ประสบความสำเร็จ

วิธีการ	สิ่งที่เกี่ยวข้อง	เอกสารอ้างอิงและตัวอย่างการประยุกต์ใช้
ความร่วมมืออย่างต่อเนื่องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก	การร่วมมือกับธุรกิจ แพลตฟอร์ม หรือสถาบันต่าง ๆ เพื่อทดสอบวิธีแก้ปัญหาและปรับปรุงการดำเนินงาน	แพลตฟอร์มคุณภาพอากาศของเมเดยิน(ในภาษาสเปน)
สภาประชาชน	กระบวนการพิจารณาอย่างเป็นระบบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกแบบสุ่มและเป็นตัวแทนทางด้านประชากรศาสตร์ กับผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งรวมถึงการให้ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญและการอำนวยความสะดวกโดยมืออาชีพ	- สภาประชาชนมิสโคลค์เพื่อการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศ - สภาประชาชนแวนด์สเวิร์ธว่าด้วยคุณภาพอากาศ กรุงลอนดอน
โครงสร้างให้คำปรึกษาและการกำกับดูแล	กลไกที่เป็นทางการซึ่งชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำกับดูแลนโยบายคุณภาพอากาศ	สภาที่ปรึกษาด้านคุณภาพอากาศเขตอ่าวซานฟรานซิสโก
การดำเนินงานที่ร่วมออกแบบหรือร่วมดำเนินการกับชุมชนที่กำหนด	โครงการต่าง ๆ ที่ร่วมออกแบบและดำเนินการกับชุมชนเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ที่ดีในท้องถิ่น รวมถึงการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้และการแทรกแซงในละแวกบ้าน	- ลอนดอน ชุมชนในอนาคต - ห้องปฏิบัติการเมืองเมนโดซา

ส่งเสริมการ เปลี่ยนแปลงที่นำโดย ชุมชน

เมืองต่าง ๆ สามารถสนับสนุนชุมชนให้มีบทบาทนำในการตัดสินใจหรือดำเนินการเกี่ยวกับคุณภาพอากาศได้ ซึ่งหมายความว่าชุมชนจะมีอิทธิพลและสามารถริเริ่มโครงการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยเมืองจะให้การสนับสนุนเมื่อจำเป็น วิธีนี้ช่วยสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของในระดับท้องถิ่นและรักษาความยั่งยืนของการดำเนินการในระยะยาว

กรณีศึกษา

ลอนดอน: การผสมผสานรูปแบบการมีส่วนร่วมตลอดช่วงเวลา

กรุงลอนดอนได้ดึงประชาชนและกลุ่มชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการขยายเขตควบคุมมลพิษต่ำพิเศษ (ULEZ) โดยปรับรูปแบบการมีส่วนร่วมให้เหมาะสมกับแต่ละขั้นตอนของนโยบาย

แนวทางของกรุงลอนดอนแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมสามารถพัฒนาเปลี่ยนไปตามกาลเวลา จากการสร้างความตระหนักรู้ในวงกว้างและการปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการ ไปสู่การมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นที่ตรงเป้าหมาย รวมถึงการสนับสนุนชุมชนในการใช้ข้อมูลคุณภาพอากาศ และการจัดสรรงบประมาณเฉพาะเพื่อรักษาระดับการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

ชุมชน

การดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมครอบคลุมทั่วกรุงลอนดอน โดยเข้าถึงชุมชนหลากหลายซึ่งได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศในระดับที่แตกต่างกัน รวมถึงกลุ่มที่ใช้หลายภาษาและกลุ่มที่ไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการอภิปรายนโยบายทางเทคนิคได้

ช่องว่าง

ผู้อยู่อาศัยจำนวนมากไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงมลพิษทางอากาศ หรือผลกระทบของนโยบายต่าง ๆ เช่น ULEZ ต่อชีวิตประจำวันและชุมชนของพวกเขา นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นต้องรักษาให้มีความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่ด้อยโอกาสและเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และต้องดึงชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดเขตปล่อยมลพิษต่ำในอดีตกลับเข้ามามีส่วนร่วมอีกครั้ง

รูปแบบการมีส่วนร่วม

กรุงลอนดอนได้ผสมผสานแนวทางการมีส่วนร่วมต่าง ๆ เช่น กระบวนการปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการตามที่กฎหมายกำหนด และการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและการสนับสนุนภายในชุมชน ซึ่งรวมถึง:

- **การแบ่งปันข้อมูลที่ชัดเจนและเข้าถึงได้ง่าย** ได้มีการแปลข้อมูลเป็น 17 ภาษา เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในวงกว้างแก่สาธารณชน
- **การรวบรวมข้อมูล** ใช้การปรึกษาหารือกับประชาชนในวงกว้างเพื่อระบุข้อกังวล ทดสอบสมมติฐาน และปรับปรุงการออกแบบนโยบาย
- **การร่วมกันกำหนดรูปแบบการแก้ปัญหา** โดยการมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ เช่น [Talk-London](#) โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดในท้องถิ่น
- **การร่วมมือกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติร่วมกับชุมชน** ในการออกแบบโครงการแทรกแซงระดับย่านชุมชนร่วมกัน ผ่านการทำงานร่วมกัน โปรแกรมต่าง ๆ เช่น [Future Neighbourhoods](#)
- **การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน** ด้วย **เงินทุนที่จัดสรรไว้** มูลค่า 7.7 ล้านปอนด์ (ราว 10.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐโดยประมาณ) และการสนับสนุนทางเทคนิคเพื่อช่วยให้ชุมชนใช้ข้อมูลกำหนดลำดับความสำคัญของกิจกรรม

การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน

โดยทั่วไปแล้ว กรุงลอนดอนเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของการเป็นผู้นำที่ล้ำหน้า ร่วมกับโครงการ Breathe Cities ซึ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ขับเคลื่อนโดยชุมชน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Breathe London ระยะแรก ซึ่งเปิดตัวในปี ๒๐๒๑ นั้น โครงการ Breathe London Communities ได้จัดหาเซ็นเซอร์ราคาประหยัดให้กับกลุ่มชุมชน ๖๐ กลุ่มใน ๒๔ เขตปกครอง ทำให้เกิดเครือข่ายชาวลอนดอนที่แบ่งปันข้อมูลมลพิษทางอากาศและทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชนของตน กลุ่มชุมชนได้ใช้ข้อมูลจากโครงการ Breathe London ในความพยายามที่จะทำให้อากาศบริเวณใกล้เคียงโรงเรียน พื้นที่สีเขียว และพื้นที่สำคัญอื่น ๆ ของชุมชนสะอาดขึ้น ข้อมูลจากเซ็นเซอร์ Breathe London จำนวน ๓๐ ตัวที่ติดตั้งในโรงเรียนประถมศึกษา ๑๘ แห่ง แสดงให้เห็นว่า การปิดถนนรอบโรงเรียนไม่ให้อัตราการจราจรในช่วงเวลาเรียนส่งนักเรียน ช่วยลดระดับก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ที่เป็นอันตรายได้มากถึง ๒๓% โครงการนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า เซ็นเซอร์สามารถช่วยให้ผู้อยู่อาศัยระบุแหล่งที่มาของมลพิษและทำการเปลี่ยนแปลงในชุมชนท้องถิ่นของตนได้อย่างไร

วิธีการทั่วไปในการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงคุณภาพอากาศโดยชุมชนเป็นผู้นำ

วิธีการ	สิ่งที่เกี่ยวข้อง	เอกสารอ้างอิงและตัวอย่างการประยุกต์ใช้
การติดตามและการสร้างองค์ความรู้โดยชุมชน	โครงการริเริ่มที่ชุมชนรวบรวมและใช้ข้อมูลคุณภาพอากาศ โดยมักได้รับการสนับสนุนด้วยเครื่องมือและการฝึกอบรม	- รายงาน Breathe Cities: พลังแห่งการรวมกลุ่ม: เมืองต่าง ๆ กำลังสร้างนวัตกรรมผ่านข้อมูลเพื่อปลดล็อกการดำเนินการด้านอากาศสะอาดที่ทะเยอทะยานได้อย่างไร - แพลตฟอร์ม Breathe London - บล็อกของ Clean Air Fund: จากข้อมูลสู่การมีส่วนร่วม: บทเรียนจากโครงการตรวจสอบคุณภาพอากาศที่นำโดยชุมชน - อากาศสีม่วง: แผนที่โลกแสดงเซ็นเซอร์วัดคุณภาพอากาศ - Smart Citizen: เครื่องมือตรวจสอบสิ่งแวดล้อมแบบโอเพนซอร์ส
นวัตกรรมแบบมีส่วนร่วม	โครงการหรือกิจกรรมที่ขับเคลื่อนโดยชุมชนท้องถิ่น ซึ่งทดสอบแนวทางแก้ไขและสร้างความตระหนักรู้ในลักษณะที่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบสามารถนำไปต่อยอดได้	- งาน Phoenix Hackathon หัวข้อคุณภาพอากาศ - ทุนช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมของโตรอนโต
การระดมทุนและการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม	กระบวนการที่ชุมชนตัดสินใจว่าจะจัดสรรทรัพยากรอย่างไรเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศหรือสิ่งแวดล้อม	- Madrid Decide Madrid: แพลตฟอร์มการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมทั้งเมือง (ภาษาสเปน) - ปอร์โตอาเลเกร: การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมทั่วทั้งเมือง (ภาษาโปรตุเกส)
การตัดสินใจและการปกครองของชุมชน	กลไกที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการที่ชุมชนเป็นผู้นำหรือมีส่วนกำหนดนโยบายและการตัดสินใจโดยตรง	ความร่วมมือระหว่างเมืองอักกรากับคนเก็บขยะนอกระบบ

การเลือกรูปแบบการมีส่วนร่วม

ในทางปฏิบัติ การมีส่วนร่วมไม่ได้มีเส้นทางที่ตายตัวเสมอไป เมืองต่าง ๆ มักเริ่มต้นด้วยแนวทางหนึ่งและอาจปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลาเมื่อเกิดอุปสรรค โอกาส หรือมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใหม่ ๆ เข้ามาร่วมงาน นอกจากนี้ ยังอาจใช้หลายแนวทางควบคู่กันไปเพื่อดึงดูดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แตกต่างกัน

ในการเลือกแนวทางหรือการผสมผสานแนวทางต่าง ๆ ให้เริ่มต้นด้วยการประเมินเหตุผลที่จะดึงดูดผู้คนเข้ามามีส่วนร่วม

คุณพยายามแก้ไขประเด็นสำคัญ ช่องว่าง หรือความท้าทายอะไรบ้าง

รูปแบบการมีส่วนร่วมใดบ้างที่จะช่วยแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้

มีการเผยแพร่ข้อมูลทางเทคนิคที่สำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศ แต่เป็นข้อมูลที่เข้าใจยาก

แบ่งปัน ข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่ายเพื่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้พวกเขาทราบว่ามาตรการหรือนโยบายต่าง ๆ มีความหมายอย่างไรต่อพวกเขา

นโยบายใหม่เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ไฟฟ้ายังไม่ได้รับการตอบรับที่ดีนักจากผู้ขับขี่

รวบรวม ข้อมูลเพื่อการศึกษา เพื่อให้เข้าใจอุปสรรคในการนำไปใช้ และวิธีการแก้ไขปัญหเหล่านั้น

มาตรการปรับปรุงคุณภาพอากาศที่วางแผนไว้ (เช่น การกำหนดเขตควบคุมมลพิษต่ำ หรือการปรับปรุงการออกแบบถนน) ไม่ได้สะท้อนถึงพฤติกรรมการสัญจรของผู้คนในพื้นที่นั้นๆ อย่างแท้จริง

ร่วมกำหนด วิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้มั่นใจว่านโยบายและโครงการต่าง ๆ สะท้อนความเป็นจริงและความต้องการของท้องถิ่น เสริมสร้างความเกี่ยวข้องและการยอมรับจากชุมชน

ความพยายามในการลดมลพิษในท้องถิ่นต้องอาศัยข้อมูลคุณภาพอากาศและการดำเนินการของชุมชน แต่การเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำกัด มีการมีส่วนร่วมน้อย และความไว้วางใจอยู่ในระดับต่ำ

พันธมิตร เพื่อดำเนินการ ควรร่วมมือกับชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลและนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพและครอบคลุมมากขึ้นผ่านความร่วมมือกัน นโยบายต่าง ๆ มีความหมายอย่างไรต่อพวกเขา

ชุมชนต่าง ๆ เริ่มลงมือแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในท้องถิ่นแล้ว แต่ขาดทรัพยากรหรือการสนับสนุนที่จะขยายขอบเขตการดำเนินการเหล่านั้นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ลงมือปฏิบัติ เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชน เสริมสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของผลลัพธ์และความยั่งยืน

การผลักดันการมีส่วนร่วมให้ เป็นการปฏิบัติจริง

ส่วนนี้จะนำเสนอประสบการณ์ของเมืองต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการ Breathe Cities โดยเน้นวิธีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

ชี้แจงถึงอิทธิพลของการเป็นชุมชน

การมีส่วนร่วมจะได้ผลดีที่สุดเมื่อผู้คนรู้สึกว่าการรับฟังและเห็นว่าคุณคิดเห็นที่แสดงออกไปมีส่วนในการกำหนดทิศทางของโครงการ ซึ่งจำเป็นต้องมีการชี้แจงให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นว่า ชุมชนสามารถหรือไม่สามารถมีอิทธิพลต่อสิ่งใดได้บ้าง วิธีการกำหนดการตัดสินใจ และกฎระเบียบหรือข้อจำกัดทางเทคนิคมีผลต่อผลลัพธ์อย่างไร

นอกจากนี้ยังต้องแสดงให้เห็นว่าการนำประสบการณ์ตรงของชุมชนไปแปลงเป็นข้อวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะ หรือนโยบายหรือแนวทางการปกครองที่อาจเปลี่ยนไป ซึ่งจะช่วยให้สามารถยืนยันคุณค่าที่ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วม ตอบสนองความคาดหวังของชุมชนได้ และทำให้มั่นใจว่าการมีส่วนร่วมจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑๖ ชุมชนสามารถส่งอิทธิพลต่ออะไรได้บ้าง และสิ่งใดอยู่นอกเหนือการควบคุม
- ๑๖ กฎระเบียบ ข้อจำกัดทางเทคนิค และโครงสร้างการกำกับดูแล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอย่างไร
- ๑๖ จะนำความคิดเห็นของชุมชนมาใช้ได้อย่างไร และการตัดสินใจจะเกิดขึ้นได้อย่างไร
- ๑๖ นโยบายส่วนใดบ้างที่เปิดให้แสดงความคิดเห็น และส่วนใดบ้างที่เป็นตายตัวเป็นข้อกำหนด

เชื่อมโยงคุณภาพอากาศเข้ากับประสบการณ์และความกังวลของผู้คน

คุณภาพอากาศอาจเป็นเรื่องนามธรรมหรือเชิงเทคนิค การมีส่วนร่วมจะได้ผลดีที่สุดเมื่อเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้คน โดยเชื่อมโยงกับประเด็นที่ผู้คนใส่ใจ เช่น ผลกระทบต่อสุขภาพ (เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ การสัมผัสสารมลพิษในระยะยาว) ความกังวลทางเศรษฐกิจ (เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การดำรงชีวิต) และความเป็นจริงในครัวเรือน (เช่น การใช้เชื้อเพลิง การเข้าถึงพลังงาน เวลาที่ผู้คนใช้ในการเดินทาง)

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ➡ ประเด็นใดบ้างที่ชุมชนที่คุณกำลังทำงานด้วยให้ความสำคัญมากที่สุด
- ➡ ในบรรดาประเด็นเหล่านี้ ประเด็นใดมีความเชื่อมโยงกับคุณภาพอากาศมากที่สุด
- ➡ คุณภาพอากาศส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน การทำงาน หรือสุขภาพของพวกเขาอย่างไร
- ➡ ตัวอย่างหรือภาษาแบบไหนที่จะทำให้ประเด็นนี้เข้าใจง่ายขึ้น
- ➡ คุณจะเชื่อมโยงข้อมูลทางเทคนิคเข้ากับประสบการณ์ของชุมชนได้อย่างไร

สร้างความไว้วางใจระหว่างสถาบันและชุมชน

ความไว้วางใจระหว่างสถาบันและชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องคุณภาพอากาศ บ่อยครั้งที่การดำเนินการทางด้านคุณภาพอากาศที่นำโดยภาคส่วนเมืองแยกขาดจากการดำเนินการที่นำโดยภาคประชาชน เมื่อความไว้วางใจอ่อนแอ เมืองและชุมชนจะพลาดโอกาสในการเสริมจุดแข็งของกันและกัน ไม่ได้ทำงานร่วมกัน หรือไม่สามารถสร้างผลกระทบให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ประชาชนอาจตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลหรือกังวลว่านโยบายจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขาอย่างไร และหากมีความไว้วางใจต่ำ อาจจะไม่สนใจนโยบายพวกนี้เลย นอกจากนี้ พวกเขาอาจเคยสนับสนุนนโยบายอื่น ๆ มาก่อนหน้านี้ แต่หากนโยบายเหล่านั้นไม่ได้รับการดำเนินการหรือการมีส่วนร่วมไม่ต่อเนื่อง ก็ย่อมอาจเกิดความไม่พอใจ ความตึงเครียด หรือความไม่ไว้วางใจขึ้นได้

การทำความเข้าใจสาเหตุต่าง ๆ สำหรับการไม่เข้าร่วม เช่น ประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือความคาดหวังในอดีตที่ไม่เกิดขึ้นจริง ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ การสร้างความไว้วางใจต้องอาศัยความพยายามอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ ปัจจุบันระดับความไว้วางใจที่มีต่อรัฐบาลหรือสถาบันเมืองเป็นอย่างไร และเพราะเหตุใด
- ๒ สาเหตุหลักของความไม่ไว้วางใจมีอะไรบ้าง ถ้ามี
- ๓ ชุมชนไว้วางใจใครอยู่แล้วบ้าง และสามารถดึงให้คนเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างไร
- ๔ คุณได้ส่งสัญญาณว่าไว้วางใจในชุมชนตลอดกระบวนการหรือไม่ (เช่น การเชิญชุมชนในลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ ให้ความเคารพ และการให้คุณค่าอย่างแท้จริงกับการมีส่วนร่วมของพวกเขา)
- ๕ คุณจะรักษาให้การมีส่วนร่วมมีความต่อเนื่องได้อย่างไร
- ๖ คุณจะแสดงให้เห็นได้อย่างไรว่ากระบวนการนี้ให้ความสำคัญกับชุมชน

ปรับกระบวนการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับวงจรการตัดสินใจ

กลยุทธ์การมีส่วนร่วมนั้นถูกกำหนดโดยเวลา ศักยภาพ และความเป็นจริงของสถาบัน และเมืองต่าง ๆ อาจทำงานภายใต้กรอบการวางแผนที่สั้นกว่าการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อให้เห็นผลการดำเนินการด้านคุณภาพอากาศที่มักกินเวลายาวนานกว่ามาก ๆ

การมีส่วนร่วมจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อสอดคล้องกับการตัดสินใจสำคัญ ๆ ที่ยังมีโอกาสส่งผลกระทบต่อโครงการ และมีการแบ่งกระบวนการที่ยาวนานออกเป็นหลายขั้นตอน โดยจัดวางการมีส่วนร่วมไว้อย่างชัดเจน

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ จุดตัดสินใจสำคัญในกระบวนการกำหนดนโยบายคือช่วงเวลาใดบ้าง
- ๒ ในขั้นตอนใดบ้างที่ยังมีโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์
- ๓ จะสามารถสร้างการมีส่วนร่วมที่ละขั้นตอนให้สอดคล้องกับกระบวนการได้อย่างไร
- ๔ การดำเนินการใดที่อาจเห็นผลได้ชัดในระยะเริ่มต้น สามารถแสดงให้เห็นความก้าวหน้าของโครงการ และชักจูงให้ผู้คนมาความร่วมมือเพิ่มเติมในระยะยาวได้บ้าง

ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การออกแบบแนวทางการมีส่วนร่วมจำเป็นต้องเข้าใจทรัพยากรที่สามารถสนับสนุนกระบวนการดังกล่าวได้

ในกรณีที่มีทรัพยากรพร้อม ควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงการสนับสนุนทางการเงินที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม ซึ่งอาจรวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การดูแลเด็ก ค่าใช้จ่ายด้านข้อมูล หรือในบางบริบท อาจรวมถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ที่สละเวลาและความเชี่ยวชาญที่มาร่วมงาน โดยคำนึงถึงคุณค่าของสิ่งเหล่านั้นด้วย บางครั้งการจ่ายค่าตอบแทนนี้อาจเป็นการร้องขอจากกลุ่มที่เข้าร่วม (เช่น กลุ่มเยาวชนหรือภาคประชาสังคม)

ในกรณีที่มีการจ่ายค่าตอบแทน ควรดำเนินการอย่างโปร่งใส โดยมีเกณฑ์และมาตรการคุ้มครองที่ชัดเจน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมโดยไม่แทรกแซงความคิดเห็นของผู้คน การจ่ายเงินอาจไม่เหมาะสมหรือเป็นไปได้เสมอไป และอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเงินเอง ความคาดหวัง หรือผลประโยชน์ทับซ้อนได้

การมีส่วนร่วมไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรใหม่เสมอไป บ่อยครั้งที่สามารถเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้แข็งแกร่งขึ้นได้ด้วยการใช้สิ่งที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกับพันธมิตรในท้องถิ่นที่น่าเชื่อถือ การต่อยอดจากแพลตฟอร์มหรือโครงการริเริ่มที่มีอยู่แล้ว และการใช้ข้อมูลที่มีอยู่และการมีส่วนร่วมในอดีตเพื่อผลักดันการดำเนินการให้ก้าวหน้าไปในทิศทางที่จำเป็นที่สุด

การวางแผนทรัพยากรไม่ควรคำนึงถึงเฉพาะงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจกรรมสร้างความร่วมมือเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงวิธีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ชุมชนที่มีอยู่ ตัวกลาง ข้อมูลท้องถิ่น สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ โครงการของเมือง และโอกาสในการระดมทุนจากภายนอกด้วย

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ มีงบประมาณ เวลา และสมรรถนะเท่าใด และควรจัดลำดับความสำคัญอย่างไร
- ๒ องค์กรหรือตัวกลางใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับชุมชนอยู่แล้ว
- ๓ มีแพลตฟอร์ม โปรแกรม หรือช่องทางการสื่อสารใดที่มีอยู่แล้วบ้างที่สามารถนำมาใช้ได้
- ๔ ความรู้ ข้อมูล หรือประสบการณ์ในอดีตใดบ้างที่สามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวทางนี้ได้

สร้างความสอดคล้องทั่วทั้งภาครัฐ

คุณภาพอากาศส่งผลกระทบต่อหลายภาคส่วน เช่น การขนส่ง สุขภาพ การวางแผน และสิ่งแวดล้อม และมักเกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐหลายระดับ

การมีส่วนร่วมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหากมีการประสานงานภายในที่แข็งแกร่ง ซึ่งหมายถึงการดึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เหมาะสมเข้ามา และสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับบทบาท ความรับผิดชอบ และกระบวนการตัดสินใจ

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องใดบ้างที่ต้องมีส่วนร่วม และในขั้นตอนใดบ้าง
- ๒ ลำดับความสำคัญและข้อความที่ต้องการสื่อไปยังสถาบันต่าง ๆ สอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด
- ๓ มีกลไกใดบ้าง (หรือจำเป็นต้องมี) เพื่อประสานงานระหว่างทีมและภาคส่วนต่าง ๆ
- ๔ จะมีการสื่อสารบทบาท ความรับผิดชอบ และการตัดสินใจอย่างชัดเจนได้อย่างไร

รักษาความต่อเนื่องในการมีส่วนร่วมตลอดเวลา

การมีส่วนร่วมมักลดลงหลังจากขั้นตอนการวางแผน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการดำเนินงาน การรักษาระดับการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องต้องอาศัยความพยายามจากเมืองและชุมชน โดยตระหนักว่าผู้อยู่อาศัยและพันธมิตรในชุมชนต่างก็ลงทุนทั้งเวลา ความรู้ และความเชี่ยวชาญในระยะยาวด้วย

ความพยายามของเมืองรวมถึงการสร้างโอกาสในการสนทนอย่างสม่ำเสมอและการเสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่มีอยู่ นอกจากนี้เมืองยังต้องสนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างเข้มข้นมากขึ้นและกล้ารับบทบาทผู้นำ

หากเป็นไปได้ ควรบูรณาการการมีส่วนร่วมเข้าไปในกระบวนการวางแผน การกำกับดูแล หรือการจัดทำงบประมาณอย่างเป็นทางการ เพื่อให้การมีส่วนร่วมกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการเพื่ออากาศสะอาด เมืองต่าง ๆ ควรหาวิธีเชื่อมโยงการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนกับการดำเนินการที่กว้างขวางมากขึ้นแทนที่จะวางแผนปรึกษาหารือเพียงครั้งเดียว โดยประสานงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การคมนาคม สาธารณสุข การเคหะ และบริการสังคม

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ คุณจะรักษาความสนใจของชุมชนให้ต่อเนื่องไปหลังจากช่วงเริ่มต้นได้อย่างไร
- ๑ ชุมชนสามารถมีบทบาทอย่างไรในการรับประกันความสำเร็จและความยั่งยืนในระยะยาวของนโยบายหรือโครงการ
- ๑ คุณกำลังทำงานร่วมกับผู้ประสานงานที่เหมาะสมซึ่งสามารถสร้างความไว้วางใจและรักษาความมุ่งมั่นในระยะยาวได้หรือไม่
- ๑ ช่วงเวลาใดในกระบวนการมีความสำคัญต่อการกลับมามีส่วนร่วมอีกครั้ง
- ๑ พันธมิตรหรือเครือข่ายใดบ้างที่สามารถช่วยรักษาความสัมพันธ์ให้คงอยู่ได้ในระยะยาว
- ๑ คุณจะรักษาช่องทางการสนทนาและรับฟังความคิดเห็นอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการประเมินผลและการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ เมืองควรสร้างวิธีการติดตามว่าการมีส่วนร่วมบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งใจไว้หรือไม่ ซึ่งหมายถึงการประเมินว่าได้ดำเนินการอะไรไปบ้างและเข้าถึงใครบ้าง รวมถึงประเมินว่าอุปสรรคในการมีส่วนร่วมลดลงไปมากน้อยเพียงใด มีการป้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด การตัดสินใจได้รับอิทธิพลมากน้อยเพียงใด มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และความสัมพันธ์ได้รับการเสริมสร้างให้แข็งแกร่งขึ้นมากน้อยเพียงใด

ควรวางแผนการวัดผลในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ วิธีนี้จะช่วยให้เมืองนั้น ๆ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือ ปรับวิธีการ ปรับปรุงการอำนวยความสะดวก จัดสรรทรัพยากร และรักษาความสัมพันธ์กับชุมชนและพันธมิตรได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังช่วยให้มั่นใจได้ว่าบทเรียนจากกระบวนการมีส่วนร่วมครั้งหนึ่งจะนำไปสู่แนวทางในการกำหนดนโยบายและโครงการในอนาคตได้

ลองถามตัวเองดูว่า:

- ๑ คุณมีกรอบการประเมินผลที่มีอยู่แล้วที่สามารถนำมาใช้หรือปรับเปลี่ยนได้หรือไม่ หรือคุณจำเป็นต้องพัฒนากรอบการประเมินผลใหม่
- ๒ คุณจะติดตามและประเมินการมีส่วนร่วมในขั้นตอนใดบ้างของกระบวนการ
- ๓ คุณจะติดตามข้อมูลอะไรบ้างเพื่อประเมินว่าการมีส่วนร่วมบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งใจไว้หรือไม่
- ๔ ทีมจะใช้เครื่องมือวัดอย่างสม่ำเสมอและปรับปรุงวิธีการตามบทเรียนที่ได้รับมาอย่างไร
- ๕ ต้องใช้ทรัพยากรอะไรบ้างในการดำเนินการวัดและประเมินผล และผลการวิจัยจะช่วยปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมในปัจจุบันและในอนาคตได้อย่างไร

บทสรุป

การดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศและอากาศสะอาดอย่างจริงจังกำลังเผชิญกับแรงกดดันจากทรัพยากรที่มีจำกัด การแข่งขันกันจากโครงการต่าง ๆ และการต่อต้านจากสาธารณชน ในบริบทนี้ การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อรักษาและเร่งรัดการดำเนินการให้เร็วยิ่งขึ้น

- ๑ การดำเนินการเพื่ออากาศสะอาดจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อมีการวางรากฐานและกำหนดรูปแบบร่วมกับชุมชนเป้าหมาย ด้วยวิธีนี้ นโยบายและโครงการต่าง ๆ จะมีความเกี่ยวข้อง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ๒ การมีส่วนร่วมไม่มีรูปแบบเดียว เมืองต่าง ๆ สามารถแบ่งปันข้อมูล รวบรวมความคิดเห็น ร่วมกันกำหนดแนวทางแก้ไข ร่วมมือกับชุมชนเพื่อดำเนินการ หรือส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่นำโดยชุมชนได้
- ๓ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการมีส่วนร่วมต้องเข้าถึงได้ ตรงประเด็น โปร่งใส และยั่งยืนในระยะยาว
- ๔ การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกัน ชุมชน รัฐบาลท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม นักวิจัย และอีกหลายฝ่ายต่างมีบทบาทในการเปลี่ยนการมีส่วนร่วมให้เป็นการลงมือปฏิบัติ
- ๕ เมืองต่าง ๆ มีโอกาสที่จะสร้างระบบนิเวศของผู้มีส่วนร่วมที่ใช้ประโยชน์จากความรู้ที่หลากหลาย สร้างความไว้วางใจ และแบ่งปันความเป็นเจ้าของเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่เร่งด่วนและยั่งยืนในระยะยาว
- ๖ เอกสารฉบับนี้จึงนำเสนอแนวทางปฏิบัติ ตัวอย่างจากเมืองต่าง ๆ และแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมที่จะช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในบริบทต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการอากาศสะอาด เอกสารนี้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการเรียนรู้เชิงลึก การทำงานร่วมกัน และการดำเนินการร่วมกัน
- ๗ การมีส่วนร่วมที่ดีและความมุ่งมั่นร่วมกันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนและได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่าย เอกสารนี้ได้นำความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้มีส่วนร่วมในโครงการ Breathe Cities และโครงการอื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการที่ช่วยทำความสะอาดอากาศที่เราทุกคนหายใจเข้าไป

คำศัพท์เฉพาะ

มลพิษทางอากาศ: มลพิษทางอากาศชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดรวมกัน ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งรวมถึงฝุ่นละอองขนาดเล็ก (ส่วนใหญ่คือ PM_{10} และ $PM_{2.5}$) ไนโตรเจนออกไซด์ (NO_x) คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) โอโซน (O_3) และซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) มลพิษไม่ได้มาจากแหล่งเดียวกันทั้งหมด แต่ล้วนเป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยผลกระทบจะแตกต่างกันไปตามการสัมผัสในระยะสั้นและระยะยาว¹

แผนการจัดการคุณภาพอากาศ: แผนการจัดการคุณภาพอากาศ (AQMP) โดยทั่วไปจะประกอบด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อจัดการและลดมลพิษทางอากาศ มาตรการเหล่านี้อิงตามการประเมินคุณภาพอากาศและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

วิทยาศาสตร์ภาคประชาชน: งานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ดำเนินการโดยประชาชนทั่วไปและผู้ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ มักใช้เป็นเครื่องมือในการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม และการวิเคราะห์²

เขตอากาศสะอาด: พื้นที่เฉพาะในเมืองที่ได้มีการนำมาตรการต่าง ๆ มาใช้เพื่อลดมลพิษทางอากาศ ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านไปใช้พลังงานที่สะอาดขึ้น ให้ความสำคัญกับคนมากกว่ารถยนต์ และส่งเสริมการเปลี่ยนไปใช้การเดินทางที่เน้นการเคลื่อนไหว เช่น การเดิน การปั่นจักรยาน และการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ แทนที่จะมองว่าเป็นเพียงนโยบายหรือการกระทำเพียงอย่างเดียว เขตอากาศสะอาดควรถูกมองว่าเป็นชุดมาตรการที่สามารถนำมาใช้ทีละขั้นตอนเพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการเดินทางของผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือน

การดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศ: ความพยายาม (นโยบาย โครงการ มาตรการ) ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (การบรรเทาผลกระทบ) และเสริมสร้างความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัวต่อผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ (การปรับตัว)

ชุมชน: กลุ่มคนที่รวมตัวกันด้วยความสนใจ ลักษณะเฉพาะ และ/หรือสถานที่ร่วมกัน

การเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน: การเปลี่ยนผ่านจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลไปสู่แหล่งพลังงานที่สะอาดกว่า เช่น แสงแดด ลม และแหล่งพลังงานหมุนเวียนอื่น ๆ

การเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน: การเปลี่ยนผ่านจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลไปสู่แหล่งพลังงานที่สะอาดกว่า เช่น แสงแดด ลม และแหล่งพลังงานหมุนเวียนอื่น ๆ

¹ องค์การอนามัยโลก คุณภาพอากาศ พลังงาน และสุขภาพ เข้าถึงได้ที่:

<https://www.who.int/teams/environment-climate-change-and-health/air-quality-and-health/health-impacts/types-of-pollutants>

² กระทรวงสิ่งแวดล้อมและมรดก รัฐบาลรัฐนิวเซาท์เวลส์ (2024) ‘วิทยาศาสตร์ภาคประชาชนคืออะไร?’ เข้าถึงได้ที่:

<https://www.environment.nsw.gov.au/research-and-publications/your-research/citizen-science/about-citizen-science>

การมีส่วนร่วม/ความครอบคลุม: การนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ถูกกีดกันทางสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการเมือง เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากระบวนการกำหนดนโยบายมีความเป็นธรรมและได้ผลลัพธ์ที่เท่าเทียมกัน

แม้ว่าความต้องการของพวกเขาจะแตกต่างกัน นโยบายที่ครอบคลุมนั้นนอกเหนือไปจากการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบแล้ว ยังต้องมั่นใจว่าเสียงของทุกคนได้รับการแสดงออกในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบกับความไม่เท่าเทียมกัน และนโยบายต่าง ๆ นั้น ควรออกแบบและประเมินผลโดยพิจารณาจากผลกระทบโดยตรงและการกระจายตัวในหมู่ประชากร

ประสบการณ์ตรง: ประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์ที่พบด้วยตนเอง ซึ่งให้ข้อมูลเชิงลึกและมุมมองในโลกแห่งความเป็นจริงเกี่ยวกับประเด็นหรือบริบทใดบริบทหนึ่ง

เขตควบคุมมลพิษต่ำ (LEZ): พื้นที่ที่กำหนดไว้ในเมืองซึ่งห้ามยานพาหนะที่ปล่อยมลพิษสูงสัญจร เพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศโดยการลดมลพิษ เช่น NOx และ PM พื้นที่เหล่านี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเขตควบคุมการปล่อยมลพิษต่ำพิเศษ (ULEZ) ซึ่งหมายถึงมาตรฐานการปล่อยมลพิษที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

เซ็นเซอร์ราคาประหยัด (Low Cost Sensors - LCS): อุปกรณ์ตรวจสอบคุณภาพอากาศราคาประหยัดที่สามารถตรวจวัดมลพิษแบบ LCS มีตั้งแต่เซ็นเซอร์ตรวจวัดมลพิษชนิดเดียวแบบง่าย ๆ ไปจนถึงอุปกรณ์ตรวจวัดมลพิษหลายชนิดที่รวมถึงความสามารถในการสื่อสารและการตรวจสอบสภาพอากาศ แม้ว่าราคาจะแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีราคาต่ำกว่าอุปกรณ์เก็บข้อมูลที่ได้รับการรับรองคุณภาพสำหรับการใช้งานในการประเมินการปฏิบัติตามกฎระเบียบ LCS มีศักยภาพสูงสำหรับการตรวจสอบคุณภาพอากาศแบบเรียลไทม์ในเครือข่ายที่มีความหนาแน่นสูง และอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาโดยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยีและผู้ให้บริการ

การติดตามตรวจสอบ: ส่วนสำคัญของการจัดการคุณภาพอากาศคือการจัดตั้ง บำรุงรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบคุณภาพอากาศทั่วเมืองอย่างน่าเชื่อถือ และการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะในรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่าย ทันที หรือใกล้เคียงกับเวลาจริงมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อมูลเปิด: ข้อมูลที่ทุกคนสามารถเข้าถึง ใช้ นำไปใช้ซ้ำ และแบ่งปันได้อย่างอิสระ โดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ³

การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม: กระบวนการประชาธิปไตยที่สมาชิกในชุมชนตัดสินใจว่าจะใช้จ่ายงบประมาณสาธารณะส่วนหนึ่งอย่างไร กระบวนการนี้ช่วยเสริมสร้างประชาธิปไตย สร้างชุมชนที่เข้มแข็งขึ้น และเกิดการกระจายทรัพยากรสาธารณะอย่างเท่าเทียมมากขึ้น⁴

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: บุคคลหรือกลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสียและความรู้ในกระบวนการและ/หรือนโยบายเฉพาะ ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนั้นตนสามารถมีอิทธิพลหรือได้รับผลกระทบจากกระบวนการและ/หรือนโยบายเหล่านั้นได้⁵

³ UNESCO (ไม่ระบุวันที่) ‘ข้อมูลเปิดคืออะไร?’ เข้าถึงได้ที่: <https://www.unesco.org/en/query-list/o/open-data>

⁴ โครงการงบประมาณแบบมีส่วนร่วม (ไม่ระบุวันที่) ‘งบประมาณแบบมีส่วนร่วมคืออะไร?’ เข้าถึงได้ที่: <https://www.participatorybudgeting.org/about-pb/#what-is-pb>

⁵ ดัดแปลงจาก การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย, FAO, ไม่ระบุวันที่ <https://www.fao.org/4/v7890e/V7890E09.htm#Who%20are%20stakeholders>

แหล่งข้อมูล เพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเหล่านี้สนับสนุนแนวทางที่ระบุไว้ในเอกสารนี้ โดยรวบรวมคู่มือ เครื่องมือ และตัวอย่างเชิงปฏิบัติที่สามารถปรับใช้ได้บริบทต่าง ๆ

การตรวจสอบคุณภาพอากาศในชุมชน

แหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนเมืองและชุมชนในการออกแบบ ติดตั้ง และใช้งานระบบตรวจสอบคุณภาพอากาศ รวมถึงเซ็นเซอร์ราคาประหยัด:

- **AFRI-SET** - [การติดตามการสนับสนุนศักยภาพ](#)

สนับสนุนการพัฒนาระบบตรวจสอบคุณภาพอากาศและความสามารถทางเทคนิคทั่วแอฟริกาตะวันตก

- **EDF** - [แผนแม่บท Breathe London: การใช้เซ็นเซอร์](#)

ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของการใช้งานเครือข่ายเซ็นเซอร์ในวงกว้างเพื่อสร้างข้อมูลเฉพาะพื้นที่และใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและการมีส่วนร่วมของสาธารณชน

- **JustAir** - [คู่มือการตรวจสอบคุณภาพอากาศแบบเรียลไทม์](#)

แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่การติดตามตรวจสอบโดยชุมชนสามารถสนับสนุนการรณรงค์ การสร้างความตระหนักรู้ และการแทรกแซงอย่างเท่าเทียม

- **สำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา** - [กล่องเครื่องมือเซ็นเซอร์อากาศ](#)

คำแนะนำเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกใช้ การใช้งาน และการตีความข้อมูลจากเซ็นเซอร์ตรวจวัดอากาศราคาประหยัด

การมีส่วนร่วมทางดิจิทัล

ทรัพยากรที่จะช่วยขยายการมีส่วนร่วม รวบรวมข้อมูลจากวงกว้าง และสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมที่โปร่งใส และใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานมากขึ้น:

- **Decidim** - [การมีส่วนร่วมและการอภิปรายผ่านระบบดิจิทัล](#)

แพลตฟอร์มโอเพนซอร์ส (ที่ใช้ในบาร์เซโลนา) ที่ช่วยให้สามารถปรึกษาหารือ อภิปราย และกระบวนการมีส่วนร่วมในวงกว้างผ่านทางออนไลน์ได้

- **สถาบันสิ่งแวดล้อมสตอกโฮล์ม** - [Mapstakes](#)

เครื่องมือสำหรับจัดทำแผนที่ การมีส่วนร่วม และการติดตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดกระบวนการสร้างสรรค์ร่วมกัน ช่วยจัดโครงสร้างการมีส่วนร่วมเมื่อเวลาผ่านไป

- **Participedia** - [ฐานข้อมูลกรณีการมีส่วนร่วม](#)

แพลตฟอร์มแบบเปิดที่รวบรวมกรณีศึกษาจากโลกแห่งความเป็นจริงในบริบทต่าง ๆ

🔗 การออกแบบนโยบายคุณภาพอากาศสำหรับทุกคน

แหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศมากที่สุดมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการออกแบบและดำเนินการนโยบาย เพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีชุมชนใดถูกมองข้าม:

- **C40 Cities** - คู่มือการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบมีส่วนร่วม
คำแนะนำเชิงปฏิบัติเพื่อช่วยให้เมืองต่าง ๆ ออกแบบและดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างครอบคลุม เท่าเทียม และตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนต่าง ๆ
- **C40 Cities** - คู่มือการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม
คู่มือฉบับละเอียดสำหรับผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับทุกสิ่งที่เมืองต่าง ๆ จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างครอบคลุม
- **C40 Cities** - แนวทางการทำแผนที่ความเปราะบาง (Vulnerability and Mapping)
กรอบแนวคิดเพื่อประเมินความเปราะบางของพื้นที่เมือง และจัดลำดับความสำคัญของอาคารและกลุ่มสังคมในโครงการปรับปรุงอาคารให้ปลอดภัย

🔗 การมีส่วนร่วมตามกลุ่มหรือภาคส่วน

แหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายหรือประเด็นนโยบายเฉพาะกลุ่ม รวมถึงเยาวชน:

- **C40 Cities** - ชุดเครื่องมือเขตอากาศสะอาด
ให้คำแนะนำเฉพาะเจาะจงแก่ดำเนินการจัดตั้งเขตควบคุมมลพิษทางอากาศอย่างเป็นธรรม โดยได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากสาธารณชนและภาคการเมือง
- **สมาคมสาธารณสุขแห่งอเมริกา** - ชุดเครื่องมือให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและสุขภาพ
ให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและสุขภาพ รวมถึงคุณภาพอากาศ เพื่อส่งเสริมการสร้างตระหนักและการดำเนินการ
- **Global Action Plan** - อากาศสะอาดสำหรับโรงเรียน
นำเสนอแหล่งข้อมูลและแคมเปญที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยให้โรงเรียนและนักเรียนเข้าใจและลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ
- **Global Designing Cities Initiatives** - การกำจัดมลพิษออกจากพื้นที่เด็กเล่น
มุ่งเน้นการลดการสัมผัสกับมลพิษทางอากาศของเด็กในพื้นที่สาธารณะ โดยผสมผสานการออกแบบเมืองเข้ากับการมีส่วนร่วมของเยาวชน
- **UNICEF** - มลพิษทางอากาศและแหล่งข้อมูลสำหรับเด็ก
จัดหาวัสดุและแคมเปญที่เป็นมิตรกับเยาวชน โดยมุ่งเน้นว่ามลพิษทางอากาศส่งผลกระทบต่อเด็กอย่างไร เพื่อสนับสนุนการสร้างตระหนักและการรณรงค์

